



შირაკი

SHIRAKI

გამოქვეყნდა 1937 წლიდან

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტის გაზეთი

№40 (9.999)

1-8 ნოემბერი 2021 წელი

ფასი: 60 თეთრი

ყოველკვირული გამოცემა

„წყალი, ჰაერი და სისუფთავე ჩემი ავთიაქის უმთავრესი ინგრედიენტებია“

ავთიაქის უმთავრესი ინგრედიენტებია“



„წყალი, ჰაერი და სისუფთავე ჩემი ავთიაქის უმთავრესი ინგრედიენტებია“
ნაპოლეონ ბონაპარტე

შემოდგომაა. ულამაზესი ფერებში გახვეწილია გუნდა. ხაზის მხვანა სამოსს ფერი უცვლიათ და შემოდგომისფრად აყვავებულიან. ძარი ძარვისფერ და მონითალო ფოთლებს ხაზს აცლის. მინას ფერადი ხალიჩა ეფინება.

ეზოებში ტალავერიდან ჩამოცვნილ ფოთლებს აგროვებს ესმა. შემდეგ ის ქუჩაში გამოაქვს და ცეცხლს უკიდებს. გარშემო არასასიამოვნო სუნით იფლინება გარემო. სუნის გარდა ფოთლების ნამწვი საზიანოა ჯანმრთელობისთვის. ეს ესმამ ჯერ არ იცის.

ფოთლების დაწვა რომ ზიანის მომტანია, ამის შესახებ რამდენიმე წლის წინ გაიგო ვაჟამ. ამიტომ მან ბუნებრივი ნარჩენის მართვის საკუთარი გზა იპოვა. მოგროვილ ფოთლებს არც ყრის, არც წვავს - ერთად აგროვებს, ბოსასუქად გარდაქმნის და ბოსტნეულის მოსაყვანად ნიადაგის გასამდიდრებლად იყენებს. ვაჟა ამასვე ურჩევს სხვებს.

ვაშლოვანის დაცული ტერიტორიების მეგობართა ასოციაციის წარმომადგენელი დედოფლისწყაროში ამირან კოლიაშვილი გვიხსნის, რომ მცენარეების, ფოთლების დაწვისას კანცეროგენული ნივთიერებები გამოიყოფა, რომელიც ჯერ ჰაერში ხვდება, შემდეგ კი წვიმის გზით - ნიადაგში. შესაბამისად, ბინძურდება ჰაერიც და ნიადაგიც.

ამირან კოლიაშვილი: „ნარჩენების გადაწვის თემა, სამწუხაროდ ის საკითხია, რომელიც წლიდან წლამდე მეორდება და, ეგრეთ წოდებული გადაწვის სეზონის დაწყებასთან ერთდ, თანდათან იძენს აქტუალობას. ჩამოყრის თუ არა ფოთოლს ქუჩაში თუ ეზოში არსებული ხეები, იქმნება მათი თავიდან მოშორების პრობლემა. ნარჩენების მართვის კუთხით ფოთლების და სხვა ორგანული ნივთიერებების (ნაკელი, ნამწვა) დაწვა, მოსახლეობაში აღიქმება, როგორც უვნებელი, სრულიად ბუნებრივი საქმიანობა. „ფოთოლი უნდა დაწვეს, აბა სხვა როგორ მოვიშორო თავიდან“- გაიგონებთ ხშირად ეზოში თუ ტროტუარებზე მოფუსფუსე დიასახლისებისაგან. სინამდვილეში კი ფოთლების და სხვა ნარჩენების დაწვა დროის მცირე მონაკვეთში, ბევრად მეტ ზიანს აყენებს გარემოს და შესაბამისად ამ გარემოში მცხოვრებ ცოცხალ არსებებს, პირველ რიგში კი ადამიანებს, ვიდრე თუნდაც მანქანის გამოწვევით. საქ-

მე იმაშია, რომ მანქანების გამოწვევით თვეების მანძილზე (გაზაფხულიდან შემოდგომამდე) ფოთლებზე ილექება ტყვია, რომელიც ფოთლების წვის დროს სხვა მანვე მინარევებთან ერთად გაიფრქვევა ჰაერში და ხვდება ადამიანების ფილტვებში. ეს ნივთიერებები აღიარებულია როგორც ერთ-ერთი ყველაზე მძიმე კარცეროგენი. ის იწვევს კიბოს, მონამვლას, საშინელ ზეგავლენას ახდენს ემბრიონზე, ამიტომ განსაკუთრებულად უნდა მოერიდონ ასეთი ბოლის ჩასუნთქვას ორსული ქალები. ჩვენ კი რას ვაკეთებთ? ჩვენზე ხელით, ისე რომ არც კი გავიაზრებთ, ვიზიანებთ ჯანმრთელობას და, რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, ჯანმრთელობას ვურყევთ უამრავ სხვა ადამიანს. დარწმუნებული ვარ, ბევრი ადამიანი ნუხდება მეზობლების მიერ დამწვარი ფოთლებისგან მომდინარე ბოლით, მაგრამ ძალიან ერიდებათ შენიშვნის მიცემა, რათა არ გაანაწყინონ ისინი. აუცილებელია, ავუსხნათ ადამიანებს, რომ ამით ისინი სხვის ჯანმრთელობას უდიდეს ზიანს აყენებენ. სიგარეტის კვამლი არაფერია იმ საშიშვლებასთან შედარებით, რასაც თავისთავში მოიცავს დამწვარი ფოთლების კვამლი, ამიტომ, გაუფრთხილდეთ ერთმანეთს, არ დაწვით ფოთლები! მითუმეტეს, რომ ნარჩენების გატანის სერვისი დედოფლისწყაროში საკმაოდ კარგად ფუნქციონირებს. მნიშვნელოვანია, რომ შესაბამისმა სამსახურებმა ასეთ დროს გაზარდონ ნაგვის ბუნკერებიდან ნარჩენების გატანის ჯერადობა, რათა მოსახლეობამ არ დაწვას ფოთოლი და ბუნკერში მოათავსოს ასეთი ტიპის ნარჩენები“.

ნარჩენების მართვის კოდექსით, ფოთლების დაწვა, თუნდაც საკუთარი საცხოვრებელი სახლის ეზოში, 200-დან 500 ლარამდე დაჯარიმებას ითვალისწინებს, თუმცა პრაქტიკა აჩვენებს, რომ ეს სანქცია პრობლემას სრულად ვერ აგვარებს.

გაზეთ „შირაქის“ ინფორმაციით, ნარჩენების მართვის კოდექსით მინიჭებული საჯარიმო სანქციების აღსრულება დედოფლისწყაროს ზედამხედველობის სამსახურის ფუნქციაა, მაგრამ იმის გამო, რომ ცხელ ხაზზე არაფერ რეკავს, ჯარიმა ჯერ არ დაწერილა.

მერიაში კი აცხადებენ, რომ ამ კუთხით მეტი ინფორმირებულობა და ცნობიერების ამაღლების გზით სვლაა საჭირო, რათა მოსახლეობის შეგნების დონე ამაღლდეს და თითოეულმა ადამიანმა გაიგოს, რომ ფოთლების დაწვა, შესაძლოა, პრობლემის მოგვარების მარტივი გზაა, მაგრამ ის ჩვენს ჯანმრთელობაზე გადას.

გარემოსდაცვითი ზედამხედველობის დეპარტამენტის საერთაშორისო ურთიერთობების სპეციალისტი ტატო ირემადის თქმით, ფაქტების გამოვლენა არ არის პრობლემა, რთულია ადამიანების დაჯარიმება - კონკრეტული შეტყობინების საფუძველზე გასული სწრაფი პატრულირების თანამშრომლები ცეცხლის კერებს ნახულობენ, მაგრამ ადგილზე არ ხვდებიან ის პირები, რომლებმაც ფოთლებს ცეცხლი წაუკიდეს. შესაბამისად, ვერ ხერხდება კანონდამრღვევ პირთა გამოვლენა. ტატო ირემადე ამბობს, რომ არსებული ნაკლოვანებების გამოსწორებაზე გარემოს დაცვის სამინისტრო უკვე მუშაობს. მათ შორის, იგეგმება ჯარიმების ოდენობის გაზრდაც. ტატო ირემადის თქმით, წელიწადში დაჯარიმებულია რაოდენობა 200-დან 300-მდე მერყეობს.

საქმე იმაშია, რომ, როდესაც მშრალი ფოთლები და სხვა საყოფაცხოვრებო ნარჩენები იწვევა, მცენარეული ნარჩენების 1 ტონა კვამლი ატმოსფეროში 9 კგ მიკრონაწილას გამოიმუშავებს, რომლებიც აზოტის ოქსიდთან (N2O) ურთიერთქმედებაში სმოგს ქმნის. სმოგი ადამიანის ჯანმრთელობისთვის ძალიან სახიფათოა, იწვევს ისეთ დაავადებებს, როგორცაა ინსულინი, ბრონქიალური ასთმა, ქვედა სასუნთქი გზების ინფექცია, ფილტვებისა და ყელის კიბო. თუკი ფოთლებთან ერთად პლასტიკური შეფუთვა ან პოლიეთილენის ბოთლებიც იწვევა, ნარმოქმნება რიგი ტოქსინებისა, რომლებიც ცენტრალური ნერვული სისტემის, ღვიძლის და სხვა შიდა ორგანოების მუშაობაზე მოქმედებს. ბავშვის ორგანიზმისთვის სმოგი 6-ჯერ უფრო სახიფათოა. უტილიზაციის მსგავსი ხერხი წამლავს ჰაერსაც და ნიადაგსაც, მცირდება ჟანგბადის რაოდენობა, ამიაკის და მეთანის რაოდენობა კი იზრდება. ფოთლების გადამუშავების ორი ხერხი არსებობს: ფოთლების ერთ ადგილას მოგროვება და ეკოლოგიური სასუქის გაკეთება, ან უბრალოდ მინაზე დატოვება, რომელიც დალპება და თავისით წარმოქმნის ბუნებრივ სასუქს. ახალქალაქში ფოთლების წვა ნარჩენების უტილიზაციის ერთ-ერთი ძირითადი საშუალებაა, მოსახლეობამ არ იცის, რომ საქართველოს ნარჩენების მართვის კოდექსი ფოთლების, ბალის ან საყოფაცხოვრებო ნარჩენების წვისთვის 200 ლარის ჯარიმას ითვალისწინებს. უმეტეს შემთხვევაში, ხალხმა არაფერი იცის ბუნებაზე ზემოქმედების შედეგებზე და, მითუმეტეს, ჯარიმებზე.

ინგა შილაშვილი

„ჩვენი მიზანია, თავისუფალი და სამართლიანი არჩევნებისთვის უსაფრთხო სამართლიანი არჩევნებისთვის უსაფრთხო გარემოს უზრუნველყოფა“

„ჩვენი მიზანია თავისუფალი, გამჭვირვალე და სამართლიანი არჩევნებისთვის უსაფრთხო გარემოს უზრუნველყოფა“, - ამის შესახებ საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი ლარიბაშვილი სოციალურ ქსელ „ტვიტერში“ წერს.

მთავრობის მეთაურის თქმით, ევროკავშირისა და ნატოსკენ მიმავალ გზაზე საქართველოს დემოკრატიული პროცესების მიმართ ევროპარლამენტის ჩართულობა და მტკიცე მხარდაჭერა არსებითად მნიშვნელოვანია.

„საქართველო საარჩევნო პროცესის მე-2 რაუნდის ფარგლებში ევროპარლამენტის დაინტერესებას და მხარდაჭერას აფასებს. ჩვენი მიზანია თავისუფალი, გამჭვირვალე და სამართლიანი არჩევნებისთვის უსაფრთხო გარემოს უზრუნველყოფა. ევროკავშირისა და ნატოსკენ მიმავალ გზაზე საქართველოს დემოკრატიული პროცესების მიმართ ევროპარლამენტის ჩართულობა და მტკიცე მხარდაჭერა არსებითად მნიშვნელოვანია“, - წერს ირაკლი ლარიბაშვილი სოციალურ ქსელ „ტვიტერში“.

ტაქსებში თამბაქოს მოხმარება აიკრძალება - პარლამენტში შესაბამისი საკანონმდებლო ინიციატივა უკვე მომზადდა

ტაქსებში თამბაქოს მოხმარება შესაძლოა აიკრძალოს. აღნიშნულთან დაკავშირებით, შესაბამისი საკანონმდებლო ინიციატივა უკვე მომზადდა, რომლის განხილვაც პარლამენტში სავარაუდოდ, არჩევნების შემდეგ დაიწყება.

კანონპროექტის სამუშაო ვერსიის თანახმად, იგეგმება, რომ ტაქსებში მოწვევა ყველა შემთხვევაში და ყველა პირობის გარეშე აიკრძალოს, რადგან გარკვეულმა კვლევებმა აჩვენა, რომ ხშირ შემთხვევაში ტაქსის მძღოლებიც მწიფე არიან, რომ მგზავრი ეწვეა და პირიქით ხდება მგზავრის შემთხვევაში, თუ ტაქსის მძღოლი ეწვეა.

შეგახსენებთ, რომ აღნიშნულ შეზღუდვაზე „ბიზნესპრენსიუსი“ ჯერ კიდევ აპრილში წერდა. აღნიშნული ინიციატივა მაშინ „თამბაქოს კონტროლის შესახებ“ საქართველოს კანონის აღსრულების მდგომარეობის თაობაზე, პარლამენტის მიერ გამოქვეყნებულ დადგენილებაში იყო გაცხადებული.

როგორც დოკუმენტში იყო აღნიშნული, გამოკითხვებისა და ზეპირი მოსმენის დროს მიღებული ინფორმაციის თანახმად, გამოიკვეთა რამდენიმე მნიშვნელოვანი გარემოება. მათ შორის, პარლამენტის დადგენილებაში საუბარია, იმაზე, რომ ტაქსებსა და მსუბუქ ავტომობილებში თამბაქოს არასრულწლოვანთა თანდასწრებით მოხმარების აკრძალვის დაწესებაზე მსჯელობის დაწყება დროულია და მისი დაწესება გააძლიერებს თამბაქოს კონტროლის ღონისძიებებს.

70 ევროს სანაცვლოდ - ყალბი კოვიდ პასპორტი

70 ევროს სანაცვლოდ ყალბი ე.წ. კოვიდ პასპორტის დამზადების ფაქტზე 9 პირი პასუხისმგებლობა მისცეს. აღნიშნულ ინფორმაციას საგამოძიებო სამსახური ავრცელებს.

„საგამოძიებო სამსახური ავრცელებს აქტიურ ღონისძიებებს ყალბი კოვიდ-პასპორტებისა და კორონავირუსის ლაბორატორიული კვლევის უარყოფითი შედეგების ამსახველი ყალბი დოკუმენტების დამამზადებელ და გამოყენებულ პირთა გამოვლენა-მხილების მიზნით.

საგამოძიებო სამსახურის საგამოძიებო დეპარტამენტის თანამშრომლების მიერ გატარებული ოპერატიულ-სამძებრო ღონისძიებებისა და საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად, თბილისსა და იმერეთის რეგიონში გამოვლენილია აღნიშნულის სახის დანაშაულის ორი ფაქტი, რაზეც პასუხისმგებლობა მიეცა 9 პირი, მათ შორის ერთი დაკავებულია. გამოძიებით დადგინდა, რომ ერთ შემთხვევაში, ბრალდებულმა, ქ. თბილისში მდებარე ტურისტულ კომპანიაში, კოვიდვაქცინაციის გარეშე საზღვარგარეთ გამსვლელი მგზავრებისათვის გათვალისწინებული სავალდებულო კარანტინისაგან თავის არიდების მიზნით, მოქალაქეს დაუმზადა ორი ერთეული ყალბი ე.წ. კოვიდ-პასპორტი, თითოეული 70 ევროს სანაცვლოდ, რომელშიც შეიტანა ყალბი მონაცემები დოკუმენტის მიმღები პირის მიერ ჩატარებული კოვიდვაქცინაციის სრული კურსისა და შესაბამისი ლაბორატორიული კვლევების უარყოფითი შედეგების თაობაზე, რის შემდეგაც დოკუმენტები დაამონა საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს სსიპ იუსტიციის სახლის ყალბი, კუსტარულად დამზადებული სველი ბეჭდით.

საგამოძიებო მოქმედებების შედეგად ამოღებულ იქნა, როგორც ხსენებული ყალბი დოკუმენტები და ბეჭდები, ასევე, სხვა მოქალაქეებზე გასაღების მიზნით დამზადებული ყალბი კოვიდ-პასპორტები და მათ დასამზადებლად გამოყენებული კომპიუტერული ტექნიკა.

მეორე შემთხვევაში კი, იმერეთის რეგიონში მხილებულ იქნა რვა პირი, რომლებმაც, სახელმწიფო საზღვრის კვეთისას, კორონავირუსის გავრცელების აღკვეთის რეგულაციებისათვის თავის არიდების მიზნით, შეიძინეს და გამოიყენეს თითქოსდა სამედიცინო დანესებულებების სახელით გაცემული კორონავირუსის PCR ლაბორატორიული კვლევის უარყოფითი შედეგების ამსახველი ყალბი დოკუმენტები“, - ნათქვამია საგამოძიებო სამსახურის მიერ გავრცელებულ ინფორმაციაში.

გამოძიება მიმდინარეობს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 362-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რაც სასჯელის სახით ითვალისწინებს თავისუფლების აღკვეთას 3 წლამდე ვადით.

გურჯაანში მიუსაფარი, შინაური ცხოველების მართვის კახეთის ინტერმუნიციპალურმა სააგენტომ ფუნქციონირება დაიწყო

გურჯაანში მიუსაფარი, შინაური ცხოველების მართვის კახეთის ინტერმუნიციპალურმა სააგენტომ ფუნქციონირება დაიწყო.

გურჯაანში მიუსაფარი, შინაური ცხოველების მართვის კახეთის ინტერმუნიციპალურმა სააგენტომ ფუნქციონირება დაიწყო. სააგენტო ოფიციალურად გახსნეს - კახეთის სახელმწიფო რწმუნებულმა, ირაკლი შიოშვილმა და პარლამენტის წევრმა, დავით სონღულაშვილმა. შემოღობულ ტერიტორიაზე განთავსებულია ადმინისტრაციული და კარანტინის შენობები, ვეტერინარული კლინიკა, ლაბორატორია და სხვა საჭირო ინფრასტრუქტურა.



მიუსაფარ ცხოველთა მართვის რეგიონულ სააგენტოში იმუშავებს 24-საათიანი „ქოლცენტრი“, რომლის მეშვეობით მოხდება გამოძახება ცხოველთა გადასაცვანად. სტერილიზაციის გარდა, მიუსაფარ ცხოველთა მართვის კახეთის სააგენტოს ფუნქციებში შევა - ცხოველის პატრონის დადგენა ან ახლის მოძიება. ასევე, ცხოველთა ზრუნვისკენ მიმართული საინფორმაციო კამპანიის წარმოება.

კახეთის რეგიონში მიუსაფარ ცხოველთა სიმრავლის პრობლემა განსაკუთრებით მწვავედ დგას და მათი რიცხვი რეგიონში 10 ათასზე მეტია.

პროექტი მუნიციპალური განვითარების ფონდმა საქართველოს მთავრობის დაფინანსებით განახორციელა. ინტერმუნიციპალური, მიუსაფარ ცხოველთა კახეთის სააგენტოს აშენება 2 მილიონ ლარამდე დაჯდა.



საგამოცდო მანქანების ავტოპარკი განახლდა

შინაგან საქმეთა სამინისტროს მომსახურების სააგენტოს ყველა სტრუქტურულ ერთეულში საგამოცდო მანქანების ავტოპარკი განახლდა.

შინაგან საქმეთა სამინისტროს ინფორმაციით, მართვის უფლების მიღების მსურველები „B“ კატეგორიის პრაქტიკულ გამოცდას თანამედროვე, GPS სისტემით აღჭურვილი, „SKODA RAPID“-ის მოდელის სატრანსპორტო საშუალებებით აბარებენ.

„მომსახურების სააგენტომ, ინფრასტრუქტურისა და სერვისის ხარისხის გაუმჯობესების მიზნით, ყველა სტრუქტურულ ერთეულში, სადაც პრაქტიკული გამოცდების ჩაბარება შესაძლებელია, ინფრასტრუქტურული და ტექნიკური საშუალებები ეტაპობრივად განახორციელა. 2021 წლის დასაწყისში, სანქის ეტაპზე, მხოლოდ რუსთავისა და გორის სტრუქტურულ ერთეულებში ჩანაცვლდა ძველი საგამოცდო მანქანები ახლით, ცოტა ხნის წინ კი ავტოპარკი ქვეყნის მასშტაბით არსებულ ყველა სტრუქტურულ ერთეულში განახლდა“, - ნათქვამია გავრცელებულ ინფორმაციაში.

კახეთში ეპიდსიტუაცია ყოველდღიურად უარესდება

კახეთის რეგიონში ეპიდსიტუაცია გაუარესებულია. დაავადებათა კონტროლის ეროვნული ცენტრის ინფორმაციით, რეგიონი დადებითობის მაჩვენებლით პირველ ადგილზეა, ხოლო ინფიცირების მიხედვით თბილისის და იმერეთის რეგიონის შემდეგ პირველი.

ბოლო 24 საათში რეგიონში კორონავირუსით ინფიცირებულთა რაოდენობა 427-ით გაიზარდა. დაკეტილია საბავშვო ბაღების და სკოლების უმრავლესობა.

ინფიცირებულთა რიცხვის ზრდის გამო, რეგიონში კოვიდ კლინიკებში და ბავშვთა საავადმყოფოებში ადგილები აღარ არის.

დედოფლისწყაროს საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრის ინფორმაციით, მუნიციპალიტეტში არსებული კოვიდსტაციისტიკა არცთუ სახარბიელოა. ერთი კვირის მონაცემებით დედოფლისწყაროში კოვიდ-19-ის 150 შემთხვევა დაფიქსირდა, სტაციონარში მკურნალობს 40 პირი, თვითიზოლაციაში იმყოფება 475 ადამიანი.

დედოფლისწყაროში გამოვლენილია სულ კოვიდინფიცირების 3686 ფაქტი, მათ შორის 2021 წელს-3019, აქედან გამოჯანმრთელდა 3247 პირი, გარდაიცვალა-52.

„დედოფლისწყაროში კოვიდსიტუაცია კვლავ მძიმეა. მოუწოდებთ მოსახლეობას, აიცრან კომპლანდინააღმდებო ვაქცინით და შეასრულონ ყველა რეკომენდაცია, რაც პანდემიის პერიოდში ვირუსისგან დაგვიცავს - ატარონ პირბაღი და დაცვენ დაიცვან. გაუფრთხილდნენ როგორც საკუთარ სიცოცხლესა და ჯანმრთელობას, ასევე გარშემომყოფების და მაქსიმალურად შეიკავონ თავი საკარანტინო წესების დარღვევისაგან იმ პირობებში, რომლებიც ინფიცირებულნი ან მათი კონტაქტები არიან“-აცხადებენ დედოფლისწყაროს საზოგადოებრივი ჯანდაცვის ცენტრში.

პროექტი „დაგეგმე შენი ბიუჯეტი“ სორცეიდდება

დედოფლისწყაროს მუნიციპალიტეტში სამოქალაქო ბიუჯეტირების ხელშეწყობის პროექტი „დაგეგმე შენი ბიუჯეტი“ ხორციელდება. პროექტის მიზანია, მოქალაქეების ჩართულობის გაზრდა ადგილობრივი ბიუჯეტის დაგეგმვის პროცესში.

პროგრამის ფარგლებში დედოფლისწყაროს 2022 წლის ბიუჯეტში 100 000 ლარია გათვალისწინებული და ამ თანხით მოქალაქეთა 2 ინიციატივა დაფინანსდება, რომელსაც მოსახლეობა კენჭისყრის შედეგად შეარჩევს. დედოფლისწყაროში რეგისტრირებულ 18 წლის ასაკიდან ნებისმიერ დაინტერესებულ პირს შეეძლო

30 აგვისტომდე საპროექტო წინადადება წარედგინა მერიისთვის, თუ რის გაკეთება სურდა მის დასახლებად. სულ 41 საპროექტო წინადადება დარეგისტრირდა. მერიაში შექმნილმა სამუშაო ჯგუფმა შეისწავლა მოქალაქეთა მიერ წარმოდგენილი ინიციატივები და კენჭისყრის ეტაპზე გადასვლის რეკომენდაცია მისცა იმ იდეებს, რომელიც წინასწარ განსაზღვრულ შემდეგ კრიტერიუმებს აკმაყოფილებდა, კერძოდ: საპროექტო წინადადება უნდა განხორციელებულიყო მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე; უნდა ყოფილიყო თვითმმართველობის საკუთარ უფლებამოსილებების ფარგლებში; მის განსახორციელებლად საჭირო სავარაუდო თანხა უნდა ყოფილიყო 50 000 ლარის ფარგლებში, წინადადებით შემოთავაზებული პროექტი არ უნდა ყოფილიყო მიმდინარე, ან ისედაც გათვალისწინებული ბიუჯეტში და მისი განხორციელება ტექნიკურად შესაძლებელი უნდა ყოფილიყო.

აღსანიშნავია, რომ რამდენიმე მოქალაქემ ერთ დასახლებულ პუნქტში განსახორციელებლად იდენტური იდეები წარმოადგინა, ამიტომ ასეთი წინადადებები გაერთიანდა და საბოლოოდ კენჭისყრაზე 16 პროექტი გადავიდა. ამ ეტაპზე შერჩეული ინიციატივების ელექტრონული კენჭისყრა მიმდინარე-

ობს, რომელიც 31 ოქტომბრამდე გაგრძელდება. გააზრდებული პროექტი დამუშავდება და 2022 წლის ბიუჯეტში იქნება გათვალისწინებული.

აღსანიშნავია, რომ ხმის მიცემა მხოლოდ დედოფლისწყაროში რეგისტრირებულ 18 წლის ასაკიდან მოქალაქეს შეუძლია. კენჭისყრის ბმული და პროექტის შესახებ დეტალური ინფორმაციის მისაღებად იხილეთ დედოფლისწყაროს მერიის ოფიციალური ვებ-გვერდი და FACEBOOK გვერდი, ასევე სპეციალურად პროექტისთვის შექმნილი გვერდი: „დაგეგმე შენი ბიუჯეტი - დედოფლისწყარო / Dedopliskaro“.

ჩაბპრა, როგორც მოზარდის თვითგამოხატვის საშუალება?

ბათუმის ერთ-ერთი საჯარო სკოლის 13 წლის მოსწავლე თანატოლებმა სცემეს, აღნიშნული ამსახველი ვიდეო გადაიღეს, შემდეგ კი გადაღებული ვიდეო სოციალურ ქსელში გაავრცელეს.

ბათუმში მოზარდების მიერ მოზარდის მიმართ განხორციელებულ ძალადობასთან დაკავშირებით, საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრომ გამოიძიება დაიწყო. როგორც „ინტერპრესნიუსს“ უწყებაში განუცხადეს, მოზარდები უკვე გამოკითხეს. „შინაგან საქმეთა სამინისტროსთვის, როგორც კი ცნობილი გახდა ფაქტის შესახებ, დაუყოვნებლივ დაიწყო საგამოძიებო ღონისძიებები. ჩატარდა გამოკითხვები, მათ შორის არასრულწლოვნების. საგამოძიებო მოქმედებები კანონის სრული დაცვით - მშობლებთან და სოციალურად მხარდაჭერილ პირებთან ერთად ჩატარდა. გამოიძიება მიმდინარეობს სისხლის სამართლის კოდექსის 151-ე მუხლით“, - აცხადებენ უწყებაში.

მსგავსი შემთხვევების შესახებ ხშირად თუ არა, პერიოდულად მაინც გვეხვება ხოლომე. ბავშვებზე განხორციელებული ძალადობა ისევე მათივე თანატოლების მხრიდან, ხშირად შეუმჩნეველი და უთქმელიც კი რჩება, რადგან ხშირად ბავშვებს/მოზარდებს არ სურთ, ერიდებით, ეშინიათ ანდაც თავს სუსტად მიიჩნევენ და არ ახმაურებენ მათზე ზემოქმედებისა თუ ძალადობის ფაქტებს. სასკოლო და ზოგადად, ბუღინგი, ჩაგვრის ერთ-ერთი და ამავდროულად, სპეციფიკური ფორმაა. მასზე უფროსი თაობაც არ ლაპარაკობს, რადგან ბუღინგს ისინი სხვა სახელს, კონკრეტულად კი ბავშვურ ცელქობას არქმევენ. საკითხს კი რეალურად რომ შევხედოთ, ბუღინგი საკმაოდ სერიოზული საკითხია, რაც უდიდეს ზეგავლენას ახდენს ბავშვების ფსიქო-ემოციურ განვითარებაზე. საჭიროა, რომ დაისვას შესაბამისი კითხვები: რა არის ბუღინგის გამომწვევი რეალური მიზეზები, ვინ შეიძლება გახდეს მოძალადე ან მსხვერპლი, როგორ ირჩევენ ისინი მსხვერპლს, რა უნდა გავაკეთოთ ჩვენ, საზოგადოების წევრებმა, მშობლებმა და მასწავლებლებმა, რომ ბუღინგი კვლავ შეუმჩნეველი და ტაბუირებული თემა არ დარჩეს და ის შეამჩნიოს? ონლაინ გამოცემა „ესკიმოსთან“ მიცემულ ინტერვიუში ამ კითხვებს ფსიქოლოგი ქსენია მაკარაძე პასუხობს:

რა არის ბუღინგი და რამდენად საშიში ტენდენციაა იგი ქართული სკოლებისთვის?

- ბუღინგი არის რეგულარული ხასიათის მქონე მიზანმიმართული, სასტიკი ფიზიკური და/ან ფსიქოლოგიური მოპყრობა, ჩაგვრა. მჩაგვრელი, შეიძლება იყოს ინდივიდი, ან ბავშვების მთელი ჯგუფი. ბუღინგის შემთხვევებს შეიძლება ყველგან გადავწყვიტოთ: ნებისმიერ ქვეყანაში, კულტურაში, სოციალურ თუ გარემოში. თუმცა, მინდა აღვნიშნო, რომ ძალიან ხშირად სკოლა ზუსტად ის ადგილია, სადაც ბუღინგისთვის ყველაზე ხელსაყრელი სიტუაციები იქმნება. არსებობს პირდაპირი და ფარული ბუღინგი. პირდაპირი ბუღინგი: ბავშვს ღიად აყენებენ შეურაცხველ ფაქტებს, დასცინიან, ურთყაბენ და ა.შ ფარული ბუღინგი: აგრეთაა ღიად არ არის გამოხატული, მაგრამ ბავშვს პასუხს არავინ სცემს, არ ესალმებიან, თამაშში ჩართვის უფლებას არ აძლევენ და ა.შ. ეს ყოველივე ერთჯერადი აქტი არაა და იგი დროის გარკვეულ პერიოდში მეროდება. ბუღინგი ხშირად უფროსთა თვალისთვის შეუმჩნეველი რჩება ან არ ხდება მისი სწორი სახელდება. ამის გამო ვერ ხერხდება მისი დროული ამოცნობა და შესაბამისად, შემდგომი მართვა. ხშირად მშობლები და მასწავლებლები ბუღინგს სერიოზულად არ აღიქვამენ და მას ბავშვურ ჩხუბს ან ცელქობას არქმევენ. ამგვარად ისინი აფიქსირებენ პოზიციას: „ბავშვები თავიანთ საქმეს თვითონვე მოაგვარებენ“. რა თქმა უნდა, ზოგჯერ ასეც ხდება, თუმცა, არის სიტუაციები, როდესაც ბუღინგი სახეზეა და მისი უგულვებელყოფა არ შეიძლება. თუკი უფროსებს ბუღინგზე უფრო მეტი ინფორმაცია ექნებათ და პრობლემის არსებობას აღიარებენ, მაშინ მის დროულ აღმოჩენასა თუ მოგვარებასაც შეიძლება.

რატომ ჩაგვრენ ბავშვები ერთმანეთს და ვინ შეიძლება აღმოჩნდეს მსხვერპლი?

- ბუღინგს რაღაც სერიოზული მიზეზი არ სჭირდება და მისი მსხვერპლი შეიძლება აღმოჩნდეს ნებისმიერი ბავშვი, რომელიც სხვებისგან განსხვავებულია. რისკ-ჯგუფში შეიძლება შედიოდნენ ინდივიდები, რომელთაც უჭირთ კომუნიკაცია და სოციალური უნარები ნაკლებად აქვთ განვითარებული. ბუღინგს საფუძვლად ბევრი მიზეზი შეიძლება ჰქონდეს: ისინი შესაძლოა თავად იყვნენ ძალადობის მსხვერპლი სხვა გარემოში (ოჯახში, ეზოში და ა.შ.). ბავშვს, რომელსაც ამცირებენ ან აშინებენ, თავისი დათრგუნული ემოციები ზოგჯერ თანატოლებზე გადმოაქვთ. ჩაგვრის მიზეზი ასევე შეიძლება იყოს ოჯახში ემოციური კავშირისა და სიტბოს ნაკლებობა ან უბრალოდ სახეზე გვექნდეს სხვებისგან



გადმოტანილი ქცევა, „გართობა“, დაბალი თვითშეფასება და ამ ქცევებით მისი გადაფარვის მცდელობა, ყურადღების მიქცევა და ა.შ. ხაზგასმით მინდა აღვნიშნო, რომ დახმარება როგორც ბუღინგის მსხვერპლს, ასევე ბუღინგის გამტარებელსაც სჭირდება. აქვე მინდა ხაზი გავუსვა, რომ უფროსები, გარდა იმისა რომ ბუღინგის მიმართ ზოგჯერ გულგრილები არიან, ხშირად მის პროვოცირებას თავად ახდენენ. მაგ: მასწავლებელი, რომელიც ბავშვს კლასის წინაშე ამცირებს, არქმევს მას ზედმეტსახელს და ა.შ. მშობელი, რომელიც ხედავს, რომ მისი შვილი სხვას ჩაგვრავს და ამას ბავშვურ ცელქობას ეძახის. ანდა პირიქით: სერიოზულად არ აღიქვამს შვილის მონათხრობ პრობლემას, მის დათრგუნულ მდგომარეობას და რეალური დახმარების ნაცვლად მას თავადვე არცხვენს: „შენ რა, თავს ვერ იცავ?“, „მშობრა ხარ?“, „სხვებს თუ არ დასცინიან, შენ რატომ გიბედავენ ამას?“ და ა.შ. ასეთი დამოკიდებულების შემდეგ, რა თქმა უნდა, ბავშვი თავისი პრობლემების შესახებ აღარ საუბრობს და ეტაპობრივად სიტუაცია უფრო და უფრო მძიმდება. არის შემთხვევებიც, როდესაც მშობლები შეიძლება ძალადობისკენ თვითონვე უბიძგებენ, რაც ზოგადად ძალადობის ნორმალიზებას იწვევს და ხშირად სწორედ ეს ხდება ბუღინგის მიზეზი.

როგორ უნდა ამოიცნოს მშობელმა, რომ მისი შვილი ბუღინგის მსხვერპლია?

- რაც უფრო მეტად აქვს ბავშვს მშობლების ნდობა და მათთან ემოციური კავშირი, მით უფრო ადვილია მშობლისთვის იმის შემჩნევა, ბავშვი მსხვერპლია თუ მჩაგვრელი. ბუღინგის მსხვერპლ ბავშვებს ხშირად აღარ უნდათ სკოლაში სიარული, რის გამოც იგონებენ სხვადასხვა მიზეზებს, აღარ იჩენენ ინიციატივას, არიან დათრგუნულები, გაღიზიანებულები, დაქვეითებული აქვთ მოტივაცია, განიცდიან მეგობრების ნაკლებობას, უარესდება მათი აკადემიური მოსწრება, გაუზიან სკოლაზე საუბარს. ასეთ დროს ბავშვებს ყველაზე მეტად მშობლების მხარდაჭერა და მათი გვერდში დგომა სჭირდებათ.

როგორ უნდა ავამალოთ ცნობი-

რება ბუღინგის საფრთხეების და ზიანის შესახებ?

- პირველ რიგში უნდა მოხდეს პრობლემის აღიარება და მისი სახელდება, ხოლო ამის შემდეგ - რეაგირება. ნებისმიერი უფროსი, რომელიც ბუღინგის შემსწრეა და მასზე არ რეაგირებს, ზუსტად ისეთივე დამნაშავეა, როგორც მჩაგვრელი. აუცილებელია, რომ ეს პასუხისმგებლობა თითოეულმა ჩვენგანმა კარგად გავაცნობიეროთ, რათა ეს ქცევა აღარ იყოს ნორმალიზებული არც ჩვენთვის და არც ბავშვებისთვის. აუცილებელია, რომ მშობლებში, მასწავლებლებსა და ზოგადად სოციალურ ნახალისებულ იქნეს პოზიტიური ურთიერთობის მოდელი და არა ძალადობრივი კომუნიკაცია. რა თქმა უნდა, ამის მისაბამი მაგალითები პირველ რიგში თავადვე უნდა ვიყოთ. ჩვენ უნდა შევთავაზოთ და ვასწავლოთ ბავშვებს ის ყველაფერი, რასაც მათგან

სიტუტეში ხდება, ამ შემთხვევაში დეკანატი და ადამიანთა უფლება დამცველი, რომელიც მის უფლებებს დაცავს და ბუღინგის წამომწყებს გააგებინებს რომ მსხვერპლი მარტო არაა. ფსიქოლოგი იმ შემთხვევაში არის საჭირო თუ ბუღინგის წამომწყებს აქვს რაიმე ფსიქიკურ ჯანმრთელობასთან დაკავშირებული პრობლემა. ბუღინგი, ჩემი აზრით, მოდის ოჯახური მდგომარეობიდან, როდესაც ბავშვი იზრდება ისეთ გარემოში, სადაც სიტბოს და სიყვარულის ვერ იღებს. ბავშვების უმეტესობა ბუღინგს ეჩვევა მშობლისგან, როდესაც მშობელი ბავშვზე ძალადობს ან სხვა პირზე და ამას პატივად უყურებს. მასაც დარწმუნებული ვარ უჩნდება ის აზრი, რომ სხვა ადამიანების ჩაგვრა დაშვებულია. ასევე ბუღინგის წამომწყები ის ადამიანი მგონია, რომელიც თვითონ იყო ერთ დროს ბუღინგის მსხვერპლი. ბუღინგის შემსწრე ვალდებულია დაიცავს მსხვერპლი ბუღინგისგან, რადგან, ჩემი აზრით, თუ ესე არ მოხდა ისიც ისეთივე მჩაგვრელი და ბუღინგის მონაწილე იქნება, როგორც სხვა იქ მყოფი მოძალადე.

სალომე ალადაშვილი, 23 წლის, ფსიქოლოგი: „უპირველეს ყოვლისა, უნდა განვიხილოთ, რა არის ბუღინგი და რას გულისხმობს ის. ბუღინგი ანუ დაშინება გულისხმობს ფიზიკურ ან სოციალურ ძალას, რომელიც იწვევს შიშს ან მწუხარებას, ან ანადგურებს ადამიანის მორალსა თუ მის რეუტაციას. საქართველოში ყოველწლიურად იმატა ბუღინგის შემთხვევებმა, როგორც ზრდასრულებში, ისე ბავშვებში, რაც, რა თქმა უნდა, ცუდად აისახება ჩვენს საზოგადოებაზე. ბავშვებში ბუღინგმა ანუ დაშინებამ შეიძლება გამოიწვიოს მენტალური ჯანმრთელობის პრობლემები, სკოლაში ნარეუტაციულობა, ანდაც მიგვიყვანოს ყველაზე მტკივნეულ თემასთან - სუიციდთან. ბუღინგმა შეიძლება გამოიწვიოს ხანგრძლივი ფიზიკური პრობლემებიც. აქედან გამომდინარე ბუღინგი მეტად რთული თემაა, რომელსაც ყველა განსაკუთრებული პასუხისმგებლობით უნდა მოვეკიდოთ.

საბედნიეროდ, შეგვიძლია ვთქვათ, რომ ბუღინგის არიდება და შეწყვეტა შესაძლებელია, თუმცა, მარტივი ნამდვილად არ არის. ამაში თანაბრად უნდა იყოს ჩართული როგორც ფსიქოლოგი, ასევე მშობელი და თითოეული ადამიანი, ვისაც სკოლასთან რაიმე შეხება ჰქონია ან აქვს. ჩვენ უნდა ვაჩვენოთ თითოეულ ბავშვს, რომ სამყაროში ყველა ადამიანი თანასწორია, აქედან გამომდინარე, ავიცილებთ, იმ სავალალო შემთხვევებს, რაც ფიქსირდება ყოველწლიურად ბუღინგის შედეგად. გვახსოვდეს, რომ ვიყოთ თავდაჯერებულები, პატივი ვცეთ ერთმანეთის აზრს და ვიცხოვროთ ერთ სივრცეში, ყველამ თანასწორად, ამის შედეგად კი აუცილებლად აღმოვფხვრავთ ჩვენს საზოგადოებაში მჩაგვრელთა უზარმაზარ არმიას.“

ლელა, 16 წლის, მოსწავლე: „ჩემი აზრით, ბუღინგი ერთ-ერთია იმ უამრავ მოვლენათაგან, რაც ჩვენს ყოველდღიურებაში მუდმივად თავს იჩენს. ჩვენს გარშემო უამრავი „დაკომპლექსებული“ და „პრობლემატური“ ადამიანია, რომლებიც ამ პრობლემისგან თავის დაღწევას სხვისი დაბუღინგებით და დაჩაგვრით ცდილობს, ასეთი შემთხვევები ძირითადად მოზარდებში, ბავშვებშია. ბუღინგს, უპირველესად, ისეთი ბავშვები იწვევენ, რომლებსაც საკუთარ თავზე ე.წ. „დიდი წარმოდგენა აქვთ“ (ეს ძირითადად მშობლების ბრალია), ჰგონიათ რომ ვინმეზე ძლიერები არიან და მათი დაჩაგვრა შეუძლიათ. ასეთ შემთხვევას მეც შევსწრებივარ, როდესაც უფროსკლასელები მათზე ბევრად უმცროს ბავშვს აბუღინგებდნენ, ზოგჯერ მხოლოდ სიტყვიერად (მაგალითად, თუ მიაძახებდნენ რას ჰგავხარ ან რანაირად გაცვია). თუმცა, ვფიქრობ, სიტყვაც კი ძლიერ ზეგავლენას ახდენს ბავშვის ფსიქიკაზე. ერთხელ როდესაც მეგობრებთან ერთად საკლასო ოთახში მივდიოდი, დავინახე როგორ სცემდნენ უფროსკლასელები დაწყებითი კლასის მოსწავლეს. მიზეზი ჩემთვის უცნობია, თუმცა მეგობრებთან ერთად ჩავერიე და ისინი გავაშვებდნენ. ვფიქრობ, ეს საკმაოდ სერიოზული საკითხია,

მარიამ ბატიაშვილი, 18 წლის, სტუდენტი: „ზოგადად ბუღინგი არამარტო სკოლაში არამედ ყველგან შეიძლება მოხდეს. ჩვენს სკოლაში ბუღინგი ნაკლებად იყო, მე პირადად არ შევსწრებივარ ასეთ რამეს, თუმცა ქალაქის სკოლებში, რამდენადაც მაქვს ინფორმაცია, ბუღინგის მსხვერპლ ბავშვთა არც ისე ცოტა რაოდენობაა. ვფიქრობ, ძირითადად, ეს ის ბავშვები არიან ვისაც გარკვეული სახის კომპლექსი აქვთ და არ შეუძლიათ შეინიწაბლდნენ. ასევე არიან შშმ პირებიც, რომლებიც ასე თუ ისე არიან მაინც ბუღინგის მსხვერპლი. უნივერსიტეტი ახალი დაწყებული მაქვს, ჯერ არავიცი რა მდგომარეობაა ბუღინგთან დაკავშირებით, მაგრამ ვფიქრობ, ნაკლები უნდა იყოს, რადგან ეს ისეთი საზოგადოებაა, რომ დარწმუნებული ვარ თანამედროვე ბავშვებს გააზრებული ექნებათ ეს თემა. ბუღინგის დროს, თუ ის სკოლაში მოხდა, ბავშვმა მასწავლებელი უნდა ჩართოს საქმის კურსში, დირექტორი და რა თქმა უნდა, მშობელიც, თუ უნივერ-

ჩაბპრა, როგორც მოზარდის თვითგამოხატვის საშუალება?

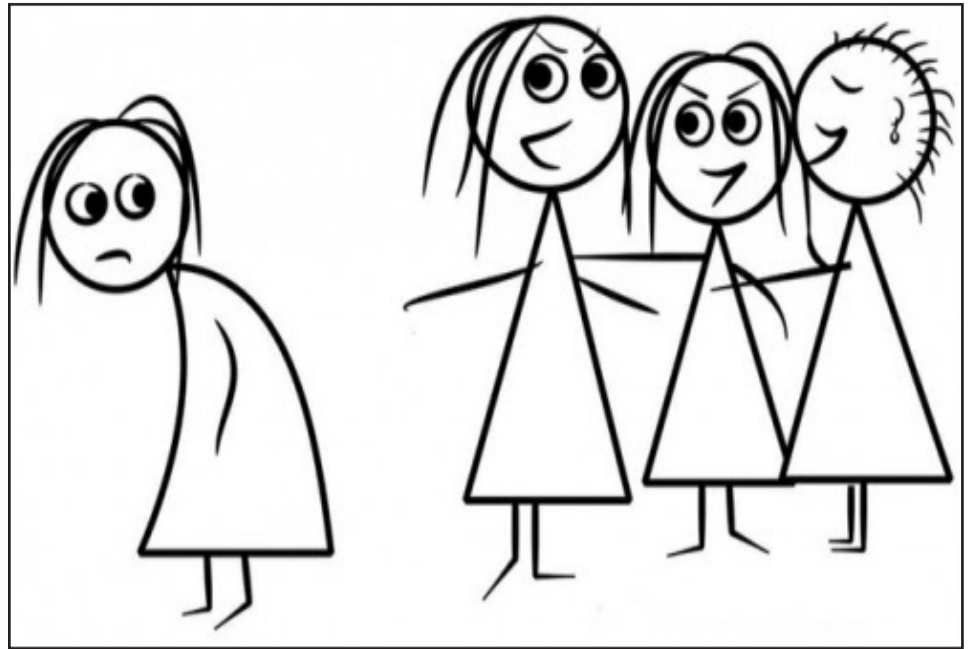
/დასაწყისი გვ.3/

რომელსაც, პირველ რიგში, მშობლებმა უნდა მიაქციონ ყურადღება. ამის შემდეგ კი სკოლამ. ეს პრობლემა აღმოიფხვრება თუკი სკოლას ფსიქოლოგი ეყოლებოდა, რადგან ისედაც არიან ისეთი ადამიანები რომლებიც აკონტროლებენ სკოლის პერიმეტრს, რომ მსგავსი შემთხვევა არ მოხდეს, თუმცა ისინი ყოველთვის საჭირო ადგილას ვერ იქნებიან, ფსიქოლოგს კი შეუძლია დაბუღონ გულგულად და იმ ბავშვის დახმარება, ვინც ის დააბუღებდა.

ნატო, 34 წლის, მშობელი: „მე ვფიქრობ, როდესაც ერთი ბავშვი ჩაგრის მეორეს, ამ შემთხვევაში ან თვითონაა ოჯახში ძალადობის მსხვერპლი ან მშობლების მუდმივი კონფლიქტი ხდის მოძალადეს. ასეთ ოჯახში გაზრდილი ბავშვი ჩაგრის და ძალადობის მეტს ვერაფერს ხედავს და სწავლობს. ამიტომ თანატოლებთან აუცილებლად იქნება მჩაგვრელის როლში. ბავშვი ყოველთვის ოჯახის სარკეა, ის მიბაძვით სწავლობს კარგსაც და ცუდსაც. ჩემი შვილს ჰყავდა ბაღში ჯგუფური, ბავშვებთან ძალიან აგრესიული იყო. მუხლებზე დადექით და ბოდიში მომიხადეთო ბავშვებს ეუბნებოდა. როგორც გაირკვა, ოჯახში მსგავსად ხდებოდა აგრესიის გამოვლინება, ამიტომ ბავშვმაც ანალოგიური გაიმეორა ბაღში. მეტი სიახლოვე და ჯანსაღი ურთიერთობა შეიქმნა საჭირო. ზომიერი კონტროლი აუცილებელია. სკოლის ბუღინგის შემთხვევაში, რა თქმა უნდა, პირველ რიგში, კლასის ხელმძღვანელი უნდა იყოს ყურადღებით. მე რომ შვილს სკოლაში ვუშვებ საგაკვეთილო პროცესის დასრულებამდე სკოლა პასუხის-

მგებელი ბავშვზე. ასევე აუცილებელია მშობლის ჩართულობაც. ორივე მხარე ვალდებულია ჩაერიოს და დროულად მოხდეს პრობლემის მოგვარება. მხოლოდ სკოლას არ უნდა მივანდოთ ამ საკითხის გადაწყვეტა. მარტო სკოლა ვერ გადაჭრის პრობლემას თუ მშობელიც არ ჩაერთვება. ორივე მხარის ერთობლივი თანამშრომლობით უნდა მოხდეს მსგავსი და ნებისმიერი საკითხის მოგვარება, რაც მოსწავლეს შეეხება. სკოლა ვალდებულია ხშირი კომუნიკაცია ჰქონდეს მოსწავლის მშობელთან(მშობლებთან) და ასევე მშობელი(ც) უნდა ინტერესდებოდეს. მე როცა კლასის ხელმძღვანელს ვურეკავ ჯერ ვეკითხები, როგორ იქცევა ჩემი შვილი სკოლაში და როგორი ურთიერთობა აქვს კლასელებთან და შემდეგ ვკითხულობ ნიშნებს.

თათია, 24 წლის, დამწყები პედაგოგი: „კერძო სკოლაში სადაც მე ვმუშაობ, ძირითადად მიწევს პირველი და მეორე კლასის ბავშვებთან შესვლა. ასაკი შეიძლება პატარა მოგეჩვენოთ, მაგრამ ესენი არიან ბავშვები, რომლებსაც ძალიან ბევრი რამ გააზრებული და აღქმული აქვთ. მათთან ცალკე მუშაობენ კიდევ აღმზრდელები, რითაც ბავშვების გარკვეული უნარ-ჩვევების გამოუმუშავება და განვითარება ხდება. მასწავლებლები ძირითადად მხოლოდ საგნის ირგვლივ შემოვიფარგლებით. მიუხედავად არც თუ ისე დიდი პრაქტიკისა, ნამდვილად შემიძლია ვთქვა, რომ ამ ბავშვებში მსგავსი რამ არასდროს შემიმჩნევია. ქილიკიც კი არ ყოფილა ერთმანეთის მიმართ. სწორედ უახლოეს პერიოდში ვაპირებთ ამ თემაზე ბავშვებთან გასაუბრებას, გვსურს, რომ ვაჩვენოთ ხმოვა-



ნი და უხმო პატარა ფილმები, რომლებიც ამ თემასთან დაკავშირებით მათ ცოდნას გაუღრმავებთ, დაფიქრებინათ და დაინწყებინათ იმის გაანალიზებას, რომ ყველა თანასწორია და თანატოლებს პირიქით, გვერდში უნდა დაუდგნენ რთულ მდგომარეობაში. ყველაფერი დამოკიდებულია ურთიერთგაგებასა და ძალიან ბევრ მუშაობაზე როგორც მსხვერპლ, ასევე მჩაგვრელ ბავშვებთან. ეს ძალიან კომპლექსური საკითხია და მიდგომაც შესაბამისი საჭიროება“.

ყველანი ვთანხმდებით, რომ ბავშვთა მიმართ ძალადობა მართლაც ძალიან კომპლექსური საკითხია და კომპლექ-

სური მიდგომებს საჭიროებს. მხოლოდ ერთი უწყების პასუხისმგებლობის საკითხი შეიძლება არ იყოს ეს. აქ გვჭირდება ერთიანი ხედვა, ერთიანი სტრატეგია, მიდგომა, როგორ ვამარცხებთ ბავშვთა მიმართ ძალადობას. აუცილებელია, რომ სკოლას ჰქონდეს მიდგომა ორივე მხარის მიმართ. საზოგადოებაში არსებობს მრავალი მითი, რომელიც ხელს უწყობს იმას, რომ ძალადობის ეს ფორმა კიდევ უფრო „უჩინარი“ გახდეს. მითებზე და მათი დამსხვრევის გზებზე შემდგომ სტატიებში ვისაუბრებთ.

მომზადდა
ქაუქუნა ყანაშვილი

facebook მოზარდებში ზოგჯერ არცაა სკანდალი?

თინეიჯერები 16%-ით ნაკლებ დროს ატარებენ Facebook-ში, ახალგაზრდების დახარჯული დრო კი 5%-ით შემცირდა. ამის შესახებ კომპანიის ყოფილი თანამშრომლის, ფრენსის ჰაუგენისგან გახდა ცნობილი. მან საიდუმლო დოკუმენტები და კვლევის შედეგები გაავრცელა, საიდანაც ირკვევა, რომ ახალგაზრდებში სოციალური ქსელის პოპულარობა იკლებს. შედეგების მიხედვით, ამ პლატფორმაზე 30 წელს ქვემოთ ადამიანები ნაკლებად აქტიურობენ. ვარაუდობენ, რომ მათი ნაწილი უპირატესობას ანიჭებს Instagram-ს, TikTok-ს და Snapchat-ს.

კვლევა 2021 წლის მარტში Facebook-ის ერთ-ერთი აღმასრულებელი ხელმძღვანელის, კრის კოქსის ბრძანებით ჩატარდა. რის შემდეგაც გამოიკვეთა ტენდენციები, რომ ახალგაზრდები შედარებით ნაკლებ დროს ატარებენ Facebook-ში; შემცირებულია თინეიჯერების რეგისტრაციის მაჩვენებელი; ახალგაზრდა მომხმარებლები შედარებით იშვიათად პოსტავენ და აზიარებენ სიახლეებს, ვიდრე 30 წელს გადაცილებული პირები.

Facebook VS TikTok

აშშ-ს „ფეისბუქის“ ალიკაციის მომხმარებელთა ბაზა 2019 წლიდან თინეიჯერებს შორის 13 %-ით შემცირდა და სავარაუდოდ, მომდევნო ორი წლის განმავლობაში 45%-ით კიდევ შემცირდება, რაც კომპანიის ყველაზე შემოსავლის სარეკლამო ბაზარზე ყოველდღიური მომხმარებლების საერთო შემცირებას გამოიწვევს. მოსალოდნელია, რომ იმავე პერიოდში 20-დან 30 წლამდე ახალგაზრდების რაოდენობა 4%-ით შემცირდება.

მესიჯი ნათელია: „ფეისბუქი“ სწრაფად კარგავს პოპულარობას ახალგაზრდა თაობაში.

„ახალგაზრდების უმეტესობა „ფეისბუქს“ 40-დან 50 წლამდე ადამიანებისთვის განკუთვნილ ალიკაციად მიიჩნევს. ახალგაზრდები კონტენტს მოსაწყენად და ნეგატიურად აღიქვამენ. მათ ხშირად უწევთ არარელევანტური შინაარსის ნაკითხვა, რათა მიიღონ ის, რაც ნამდვილად მნიშვნელოვანია. მათ ფეისბუქთან ნეგატიური ასოციაციების ფართო სპექტრი აკავშირებთ, მათ შორის „დაბალი ინფორმირებულობა და კავშირგარეულობის სერვისების შესახებ“ - აცხადებს აღმასრულებელი დირექტორი

კრის კოქსი. მარტში გამართულმა პრეზენტაციამ კოქსს აჩვენა, რომ 18 წლამდე მომხმარებელთა ანგარიშის რეგისტრაცია 26%-ით შემცირდა წინა წელთან შედარებით. მოზარდების მიერ გაგზავნილი შეტყობინებების რაოდენობა წინა წელთან შედარებით 16%-ით შემცირდა, ხოლო 20-30 წლის მომხმარებლების მიერ გაგზავნილი შეტყობინებების რაოდენობა არ შეცვლილა. აღსანიშნავია, რომ საფრთხილო ნიშნები „ინსტაგრამზე“ შეინიშნება. ახალგაზრდებთან მუშაობაში, ინსტაგრამი უკეთესი გახდა, მაგრამ მაინც არსებობს შემოთქმის მიზეზები. 2020 წლიდან თინეიჯერების პოსტები 13%-ით დაეცა და „რაც ყველაზე შემაშფოთებელ ტენდენციად რჩება“ არის მოზარდებში თითოეულის გაზრდილი პოპულარობა. კომპანიამ ასევე აღნიშნა, რომ მოზარდები ორ-სამჯერ მეტ დროს ატარებენ თითოეულზე, ვიდრე ინსტაგრამზე.

ზოგიერთი ადამიანი, რომელიც რამდენიმე ფეისბუქ-ანგარიშს ოპერირებს (რომელსაც კომპანია უწოდებს Single User Multiple Accounts, an SUMA) პასუხისმგებელია ფეისბუქის ბევრ ყველაზე საკამათო და მავნე კონტენტზე.

მაგრამ, როგორც Politico იუწყება, გავრცელებული დოკუმენტები მიუთითებს, რომ კომპანიამ ვერ შეძლო პრობლემის მოგვარება:

„[SUMA]-ის მნიშვნელოვანმა ნაწილმა იმდენი საკამათო პოლიტიკური პოსტი გაავრცელა, რომ კომპანიის შიდა დოკუმენტებისა და ყოფილ თანამშრომლებთან ინტერვიუების მიხედვით, ისინი გახდნენ ტოქსიკური პლატფორმის პოლიტიკის უზარმაზარი წყარო. მიუხედავად იმისა, რომ ბევრი SUMA უწინააღმდეგარაა, Facebook-ის თანამშრომლები მათ სახიფათო პოლიტიკური აქტივობის მიმწოდებლებად მიიჩნევენ.“ - აღნიშნულია დოკუმენტში. ჯერ კიდევ 2018 წლის მარტის კვლევა დადასტურდა, რომ ანგარიშებს, რომლებიც შეიძლება იყოს SUMA, ყოველდღიურად დაახლოებით 11 მილიონი მყარებული ჰყავს.

ალკორითი

„ფეისბუქმა“ დააპროგნოზა ალგორითმი, რომელიც აღმოაჩენს, რას ხედავენ ადამიანები თავიანთ საინფორმაციო კედელზე და რეაქციის ემოციებს იყენებენ, როგორც სიგნალებს უფრო ემოციური კონტენტის

პოპულარიზაციისთვის, მათ შორის, რამაც შეიძლება გააღვიძოს მომხმარებელი.

ალგორითმული პოპულარიზაციის ძალამ ძირითადი გამოუთხარა „ფეისბუქის“ კონტენტის მოდერატორებისა და კეთილსინდისიერების გუნდების ძალისხმევას, რომლებიც იბრძოდნენ მძიმე ბრძოლაში ტოქსიკური და მავნე შინაარსის წინააღმდეგ. შიდა დაპირისპირება გამოიწვია თავად „გაბრაზებულმა“ სმიალიკმაც.

The Washington Post -ის ინფორმაციით გაუჩინებელი დოკუმენტებში ნაპოვნია ახალი ინფორმაცია, სადაც ირკვევა, რომ „ფეისბუქი“ ცდილობდა გამოეკვლია საკითხი მომხმარებლის ემოციებით მანიპულირების შესახებ:

„ფეისბუქი ღრმად იყო ჩასმული ექსპერიმენტების კულტურა. 2014 წელს ჩატარებული ექსპერიმენტი ცდილობდა შეეცვალა მომხმარებელთა არხებში ნაჩვენები შეტყობინებების ემოციური მნიშვნელობა, რათა ისინი უფრო პოზიტიური ან ნეგატიური გამხდარიყო, შემდეგ კი დაენახა, შეიცვალა თუ არა შეტყობინებები ეთიკურად“ - ნერდა იმ დროს The Post.

მეორე საკითხი, რომელიც ჰოგენმა კონგრესს ამ თემაზე შეატყობინა, მოიცავდა უსაფრთხოების ზომების გამოთვას მომხმარებელთა ქვეჯგუფისთვის, როგორც შედარების მიზნით, რათა დაენახათ, მუშაობდა თუ არა ეს ზომები.

„ფეისბუქმა“ ვერ იმუშავა ენობრივი ხარვეზებზე, რის შედეგადაც მავნე კონტენტი საზღვარგარეთ აღმოჩენილი ვერ იქნა. Associated Press-ის ცნობით, გამოქვეყნებული დოკუმენტები აჩვენებს, რომ „ფეისბუქმა“ მსოფლიოს მრავალ ქვეყანაში სიძულვილის ენისა და ძალადობის ნაქვების წინააღმდეგ საბრძოლველად საჭირო რესურსები არ გამოყო - და მან ამის შესახებ იცოდა.

მასშტაბური რეგრენდინგის ფარგლებში, Facebook-მა კორპორაციული სახელი შეიცვალა და Meta გახდა. თუმცა, მთავარი სიახლე ის, არის, რომ საქმიანობის სფეროს აფართოებს და სოციალური ქსელის მიღმა, ვირტუალური რეალობის მიმართულებით აქტიურდება. სწორედ ამას უკავშირდება სახელის ცვლილება. როგორც თავად ამბობენ, „Meta“ უკეთ გამოისცემს კომპანიის ახლანდელ არსს.

აღსანიშნავია, რომ ცვლილება კორპორაციაში შემავალ პლატფორმებზე — Facebook, Instagram, Whatsapp — არ ვრცელდება და მხოლოდ მათ მფლობელ კომპანიას ეხება. BBC წერს, რომ შესაძლოა, კორპორაციის ასეთი გადაწყვეტილება [მასშტაბური რეგრენდინგი] იმ ნეგატიური ამბების სერიას მოჰყვა, როცა ყოფილმა თანამშრომლებმა შიდა დოკუმენტები გასაჯაროვეს და კომპანიას ბრალდებები წაუყენეს. მათ შორის ერთ-ერთი იყო ფრენსის ჰოგენი, რომლის მტკიცებითაც, Facebook-ის ხელმძღვანელობისთვის მოგება [თანამშრომელთა] უსაფრთხოებაზე მნიშვნელოვანია. „ჩვენი კომპანია, ამიერიდან, არის Meta“

Facebook-ის დამფუძნებელმა მარკ ზაკერბერგმა სახელის შეცვლის შესახებ ოფიციალურად მას შემდეგ ისაუბრა, რაც „მეტავერს“-ის („მეტასამყარო“), ანუ „ონლაინ სამყაროს“ შექმნაზე გააკეთა ოფიციალური განცხადება. მისი თქმით, ამ ახალ სივრცეში ადამიანები იმუშავენ, ითამაშებენ და კომუნიკაცია ექნებათ ვირტუალურ გარემოში, VR ყურსასმენების საშუალებით.

რა არის მეტავერსი, ანუ „მეტასამყარო“?

„ახლა ჩვენს ბიზნესს ორ განსხვავებულ სეგმენტად ვყოფთ. ერთი იქნება ალიკაციების, მეორე კი მომავალი პლატფორმების განვითარების მიმართულება.

[ამიტომ], დროა, კომპანიის ახალი ბრენდი შეიქმნას, რომელიც იმ ყველაფერს [უფრო ზუსტად] ასახავს, რასაც ვაკეთებთ, [უკეთ] გამოხატავს, ვინ ვართ, ან რისი შექმნა გვსურს. სიამაყით ვაცხადებ, რომ დღეიდან, ჩვენს კომპანიას ჰქვია მეტა“.

BBC წერს, რომ უცხო თვალისთვის, „მეტასამყარო“ შესაძლოა, უბრალოდ, კომპანიის ახალი ვირტუალური რეალობის ერთ-ერთი ვერსია იყოს, თუმცა, მომხმარებელთა ნაწილისთვის მეტავერსი ინტერნეტის მომავალია.

ტექნოლოგიურ კომპანიებს შორის, Facebook პირველი არ არის, რომელმაც კორპორაციული სახელი შეიცვალა — 2015 წელს, რესტრუქტურისაციის შემდეგ, Google-ის დედობლ კომპანიას Alphabet ეწოდა. თუმცა, არც ახალ სახელსა და არც თავად ცვლილებას, მაშინ, დიდი გამოხმაურება არ მოჰყოლია.

ოქტომბერი - იაკობ გობეგაშვილის თვე! დაბადებიდან 181 წელი!

თუკი ვინმეს მადლობა უნდა გადავუხადოთ საქართველოში სკოლების გახსნის, განათლების მნიშვნელობის გააზრებისა და მისი მიღების აუცილებლობისთვის, ეს აუცილებლად იაკობ გობეგაშვილი იქნება. ოქტომბერი მისი თვეა, რადგან მას ოქტომბერში დაბადებიდან 181 წელი შეუსრულდა.

ალბათ, ნაკლებად წარმოსადგენი იქნებოდა, რომ ლარიბი მღვდლის ოჯახში დაბადებული ადამიანი საქართველოში მეცნიერული პედაგოგიკის ფუძემდებელი, პუბლიცისტი და საბავშვო მწერალი გახდებოდა. 1861 წელს დაამთავრა თბილისის სასულიერო სემინარია, შემდეგ კი კიევის სასულიერო აკადემია. სამშობლოში დაბრუნებისთანავე (1864) იგი თბილისის სასულიერო სასწავლებლის მასწავლებლად, ხოლო 1968 წელს მის ინსპექტორად დაინიშნა. 1874 წელს იგი, როგორც პოლიტიკურად არასაიმედო, თანამდებობიდან მოხსნეს. სწორედ ეს არასაიმედო ადამიანი, მთელი თავისი შეგნებული ცხოვრება დაუღალავად იბრძოდა საქართველოში სახალხო სკოლების შექმნა-დამკვიდრებისათვის. მას დიდი ღვაწლი მიუძღვის ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების დაარსებასა და საქმიანობაში. განსაკუთრებით აღსანიშნავია ი. გობეგაშვილის სასკოლო სახელმძღვანელოები: „ქართული ენის ანბანი და პირველი საკითხავი წიგნი მოსწავლეთათვის“ (1865); „ბუნების კარი“ (1868); „დედა ენა“ (1876), რომლებმაც დიდი როლი ითამაშეს ახალი ქართული სალიტერატურო ენის განვითარებასა და დამკვიდრებაში და რომელთა პრინციპებზეა შედგენილი ქართული სკოლების დანწყებით კლასებში ამჟამად მოქმედი ქართული ენის სახელმძღვანელოები. გობეგაშვილი ქართული საბავშვო ლიტერატურის ფუძემდებელია. მის მოთხრობებში დიდაქტიკური ელემენტი ორგანულად ერწყმის მხატვრულ რეალიზმს. გობეგაშვილის მხატვრული შემოქმედების ძირითადი წყაროა ქართული ფოლკლორი. ცნობილია მისი მოთხრობა „იავნანამ რა ჰქმნა“ (1890). თავისი საბავშვო მოთხრობებით მწე-

რალმა დიდი ამაგი დასდო საყმაწვილო ჟურნალებს: „ნობათს“, „ჯეჯილსა“ და „ნაკადულს“. ი. გობეგაშვილი არ იშურებდა სახსრებს სახალხო განათლებისათვის. ამის დამადასტურებელია ისიც, რომ სიკვდილის წინ მან მთელი თავისი ქონება ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოებას გადასცა.

„ჩამოვიტანე ავი ჭაობის ციება; მაგრამ თანაც ჩამოვაცოცე ვეებერთელა რვეული, გაჭიკნილი ხალხური ზღაპრებით, არაკებით, ლექსებით და შევუდეგ „დედაენის“ შედგენასა და გამოცემასა“ -წერს იაკობ გობეგაშვილი თავის მოგონებებში. ეს საოცარი, გულისამაჩუყებელი, გულწრფელი ფრაზაა ადამიანისა, რომელმაც ახალი ტიპის სახელმძღვანელოს შედგენითა და გამოცემით სრულიად შეცვალა, მეტიც, ალბათ. შექმნა, სასკოლო განათლება საქართველოში.

„წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოება“, ქართული საბავშვო პერიოდიკა, სასკოლო განათლება - ეს ის სფეროებია, რომელთაც იაკობ გობეგაშვილის გარეშე არსებობა გაუჭირდებოდათ. თავის წერილებში იაკობ გობეგაშვილი თანამედროვეობის უმნიშვნელოვანეს საკითხებს ეხება, როგორცაა, განათლების აუცილებლობა ყველა ფენისათვის, ქალთა განათლების საკითხი, ყოველთვის, როდესაც სკოლებზე წერს, გობეგაშვილი აკონკრეტებს, რომ აუცილებელია ქალებმა და ვაჟებმა ერთნაირი განათლება მიიღონ, ყოველთვის აღნიშნავს განათლების სოციალურ საკითხს, სახელმძღვანელოთა ხელმისაწვდომობას, ეს წერილები დღესაც აქტუალურია. დღესაც, ბევრი საკითხი, რომელსაც იაკობ გობეგაშვილი სვამს, მოუგვარებელია ქართულ საგანმანათლებლო სისტემაში. „ჩვენი უურნალი ყოველთვის განსაკუთრებით ყურადღებას მიაქცევს სოფლის შკოლების მასწავლებელთა და მათს მოღვაწეობასა და ეცდება ღირსეულად მოქმედდეს მოუპოვოს მხურვალე თანაგრძნობა საზოგადოების მიერ. წინააღმდეგ ამისა, თუ სასოფლო მასწავლებელთ შუა ამოჩნდებიან, ჩვენდა სამწუხაროდ იმისთანა დაბალის სულის პატრონნი, რომელთაც გლეხის ოფლით მონაგარ ფულების ტყუილ-უბრალოდ ჭამა არ შერცხვებათ, ორ-გულად, ცულ-ლულად, აბუჩალაკად მოეკიდებიან თავიანთ წმინდა საქმესა, ჩვენ დაუნდობლად ვამხელთ ქვეყნის წინაშე.“ - მასე გამოჩვენებდა ალნიშნავს იაკობ გობეგაშვილი რეგიონების სკოლებში კარგი განათლების აუცილებლობას. ქართული სახელმძღვანელოების შექმნა და განვითარება, უპირველეს ყოვლისა, მშობლიური ენის სწავლება ემსახურება, ენისა, რომლის მნიშვნელობა და ფასი კარგად ესმოდა იაკობ გობეგაშვილს, ენისა, რომელიც რუსეთის ცარისტული პოლიტიკის კვალდაკვალ თანდათან დაკარგვისა და გაქრობის სა-



შიშროების წინაშე იდგა:

„დედა-ენა გარეგნობით როდია ადამიანის არსებასთან შეკავშირებული, იგი როდის ჰგავს ტანისამოსსა, რომლის გამოცვლა ადვილად და უვნებლად შეიძლება. მას აქვს ღრმადგამდგარი ფესვები ადამიანის ტვინში, წერებში, ხმის ორგანოებში, ძვალსა-და რბილში, მთელს მის ბუნებაში; იგი არის ძვირფასი იარაღი, რომელიც ბუნებას ზედ გამოუჭრია ადამიანის სულსა და ხორცზედ, მის ფსიქოლოგიურს და ფიზიოლოგიურს აგებულებაზედ. ყოველს ადამიანს დაბადებიდან ჰყვება მიდრეკილება და ნიჭი დედა-ენის ადვილად და ღრმად შესწავლისა სწორედ იმ გვარად, როგორც ბუღბუღს ჰყვება დაბადებითგანვე ბუღბუღის გალობის ნიჭი, იადონს - იადონურის გალობის ნიჭი და სხვა. ბავშვის ყოველ აზრს, წარმოდგენას, გრძნობას და სულის მოძრაობას მხოლოდ დედა-ენა ჰხატავს სინამდვილით და სისრულით.“

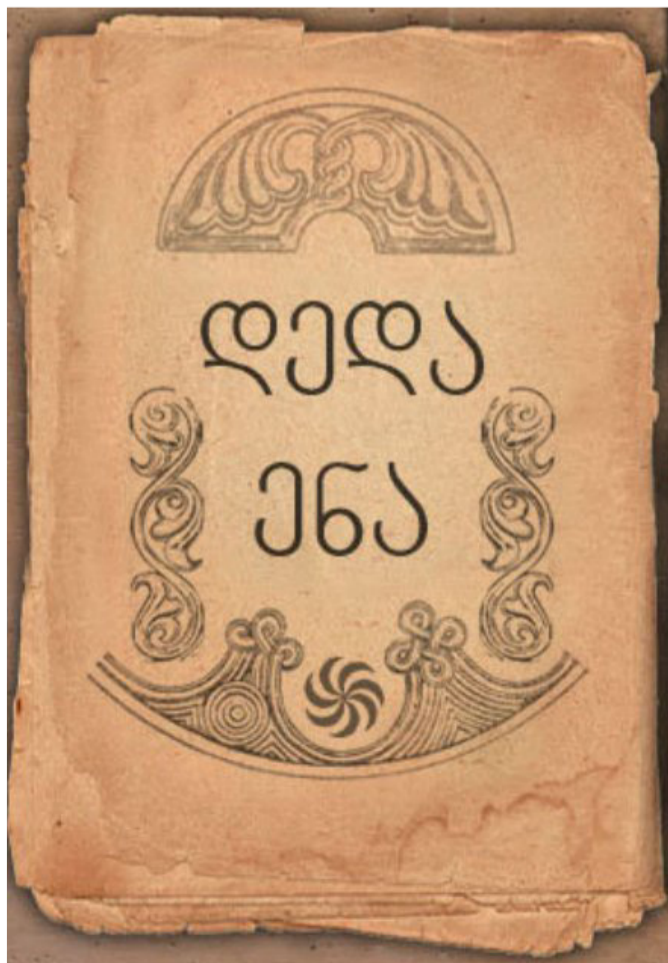
ორი უმნიშვნელოვანესი მეტაფორის და ლინგვისტური ფორმულის - „დედა ენისა“ და „აი იას“ ავტორს, პედაგოგს, ლინგვისტსა და მწერალს - იაკობ გობეგაშვილს არასდროს მოუდუნებია ყურადღება, არასდროს შეუჩერებია დაკვირვება, აღნიშვნა, კრიტიკა, იმ პრობლემების ერთგვარი დიაგნოსტიკა, რაც მაშინდელ საქართველოში იყო. განათლება - უმთავრესია, ეს ერთადერთი საშუალებაა, რომ ქვეყანამ თავისი სახე და სახელი შეინარჩუნოს, ეს მან ზუსტად იცოდა და ამიტომაც, თავის ანდერძშიც არ დავიწყებია ქართული განათლების მომავალზე ფიქრი.

„ჩემი სახელმძღვანელოების ყოველწლიური შემოსავლის ხარჯზე ის ვალდებულია დაარსოს და შეინახოს სანიმუშო დანყებითი სკოლა ჩემს მშობლიურ სოფელ ვარიანში, რომელიც ქალაქ გორის მახლობლად იმყოფება. ჩემი ქართული და რუსული წიგნების ყველა გაყიდული ეგზემპლარიდან „წერა-კითხვის საზოგადოება“ გადასდებს არანაკლებ 1 კაპეიკსა სახალხო საგანმანათლებლო კაპიტალის შესაქმნელად, რომლის პროცენტებით იგი, ქართველი ინტელიგენციის დემოკრატიული ელემენტის გასაძლიერებლად, უმთავრესად სპეციალურ, კერძოდ კი პედაგოგიურ

სასწავლებლებში აღზრდის ყველაზე ნიჭიერ და სახალხო სკოლის კურსის წარმატებით დამთავრებული ბავშვებს: გლეხებსა, მუშებისა და ლარიბ სახალხო მასწავლებელთა, ამავე კაპიტალისთვის ვინმე ჩემი მინის ნაკვეთს ვერაზე, რომელსაც საზოგადოების გამგეობა გაჰყიდის მხოლოდ მაშინ, როცა მინის ფასი ძალიან აიწევს და მთელ აღებულ თანხას შეუერთებს ჩემს სახალხო-საგანმანათლებლო კაპიტალს. ამავე კაპიტალის შემადგენლობაში უნდა შევიდეს ჩემი წლიური თავისუფალი თანხების დაახლოებით ნახევარი, ჩემი სხვა ანდერძის თანახმად. საგანმანათლებლო კაპიტალის სარგებლის ხარჯვას სტიპენდიისათვის საზოგადოების გამგეობა არ იწყებს მანამ, სანამ ის არ მიიღწევს ათი ათას(10.000) მანეთამდე.

ჩემი წიგნების შემოსავლიდან კი საზოგადოების გამგეობა ყოველწლიურ სუბსიდიას არანაკლებ 300 მანეთისა აძლევს ქართულ პედაგოგიურ ჟურნალს „განათლებას“, რათა ამ ჟურნალმა, რომელიც აუცილებლად საჭიროა „წერა-კითხვის საზოგადოების“ მიერ დასახული მიზნების მისაღწევად, არ შესწყვიტოს თავისი არსებობა დეფიციტის მძიმე ტვირთის გამო.“

წოდარ დუმბაძე იაკობის „დედა ენაზე“ ამბობდა, ეს წიგნი კი არა ერიო. „იაკობისთანა კაციც ერიო. აუღელვებლად ვერასოდეს ვკითხულობ მის ერთ მოგონებას: 1968 წელი. თურქეთში, ქ.ბურსაში შეხვდებოდა პატარა შავთვალწარბა ბიჭს, რომელსაც ქართველს მიაგაგავსებს. ბიჭი მართლა „გურჯი“ აღმოჩნდება, რასაც თარჯიმნის საშუალებით დაუდასტურებს. ქართული რატომ არ იციო, უსაყვედურებს მწერალი. ბიჭი მიზეზს ორი ქართული სიტყვით აუხსნის: „წენი მომიკვდა“. მაშინ მწერალი აჩუქებს უძვირფასეს საოჯახო რელიკვიას - თაობებისგან გამოყენებულ, გაცრცილ „დედაენას“ და ეტყვის - ნაილე, შენი იყოს, ოლონდ ისწავლეო. ისეთი გრძნობა დამრჩა, თითქოს დედაჩემი ვაჩუქე და დედა გავეცოცხლეო, - წერს იგი. აი, ასეთი დამოკიდებულება უნდა გვქონდეს იაკობის „დედა ენასთან“.



მოქალაქე, რომელიც კოსმოსში „დაავიწყდათ“

„მირი“ იყო მეტად წარმატებული საბჭოთა (შემდეგ რუსული) ორბიტული სადგური. ის იყო პირველი მუდმივად მოქმედი სადგური, რომელიც განკუთვნილი იყო კოსმოსში ხანგრძლივი ექსპერიმენტების ჩასატარებლად. სადგურზე ტარდებოდა საერთაშორისო ექსპერიმენტები სხვადასხვა ქვეყნის კოსმონავტების მონაწილეობით. „მირი“ ორბიტაზე ეწყობოდა რამდენიმე მოდულის შეერთებით, რომლებსაც კოსმოსში უშვებდნენ 1986-1996 წლებში. სადგურზე იარსება 2001 წლის 23 მარტამდე, როდესაც ის ორბიტიდან დაეშვა სამუხრუჭე ძრავის ჩართვის შედეგად და ატმოსფეროს მკვერვ ფენებში დაიწვა (ცალკეული ნაწილები წყნარ ოკეანეში ჩამოვარდა).

ისტორია

„მირის“ ისტორია იწყება 1976 წელს, როდესაც დაიწყო გრძელვადიანი ორბიტული სადგურის პროექტზე მუშაობა. 1984 წელს პროექტის დასრულება კითხვის ნიშნის ქვეშ დადგა, თუმცა სკკპ XXVIII ყრილობაზე მაინც დაამტკიცეს პროექტი და 1986 წლის თებერვალში „მირი“ ღია კოსმოსში გავიდა. 1995 წლიდან სადგურზე დაიწყო საერთაშორისო ექსპედიციები.

2001 წლის 23 მარტს „მირი“ ორბიტიდან მოიხსნა. მისი ნაწილები ჩაიძირა წყნარი ოკეანის სამხრეთით. ფიჯის კუნძულებთან ახლოს. კოსმონავტი სმრბში პრისპალევი, საბჭოთა კავშირის უკანასკნელი მოქალაქე იყო, რომელიც უდიდესი იმპერიის წგრევას კოსმოსიდან აკვირდებოდა და კინაღამ ამ პროცესებს შეეწირა. სერგეი კრიკალევი სხვა კოსმონავტებთან ერთად, კოსმოსში 1991 წლის 18 მაისს გაფრინდა. ეს კოსმოსში მისი მეორე გაფრენა იყო და დედამინაზე ხუთ თვეში უნდა დაშვებულიყო, მაგრამ... მხოლოდ 1992 წლის 25 მარტს დაბრუნდა.

სანამ კოსმოსში იყო, საბჭოთა კავშირი დაიშალა და მოსკოვში სამხედრო გადატრიალება მოხდა. კრიკალევისთვის არავის ეცალა, ამიტომ მან, იძულებით, კოსმოსში ყოფნის მსოფლიო რეკორდი დაამყარა.

სადგური „მირი“ კრიკალევისთვის სსრკ-ს უკანასკნელ ნაწილად იქცა. მისი მისია ხუთ თვეზე იყო გათვლილი და

მომზადებაც შესაბამისი გაიარა. საბჭოთა კავშირის დაშლამ უზარმაზარი დარტყმა მიაყენა კოსმოსურ ინდუსტრიას. სერგეის უთხრეს, რომ ქვეყანას მისი დაბრუნებისთვის საჭირო ფული არ ჰქონდა და კოსმოსურ სადგურზე დაგეგმილზე მეტი დრო უნდა გაეტარებინა. კრიკალევისთვის ეს ამბავი გამოწვევა იყო. სხვა პრობლემებთან ერთად, კოსმოსში ხანგრძლივი ყოფნა სიცოცხლისა და ჯანმრთელობისთვის რისკების შემცველი გახლდათ - კოსმოსური გამოსხივების შედეგად მოსალოდნელი იყო სიმსივნეების გაჩენა და იმუნური სისტემის დასუსტება. დედამინაზე დასაბრუნებლად არსებობდა კიდევ ერთი ხერხი - სამაშველო კაფსულა, რომელიც კრიკალევის შემდგომ ნებისმიერ დროს გამოეყენებინა, მაგრამ ეს სადგურის განადგურებას გამოიწვევდა. კოსმონავტი იძულებული იყო სიცოცხლისა და ჯანმრთელობის რისკის ფასად კოსმოსში დარჩენილიყო. მისი მისია ორჯერ მეტხანს გაგრძელდა - 311 დღე!

რუსეთში ჰიპერინფლაცია დაიწყო. მთავრობამ გაყიდა ყველაფერი, რაც შეიძლებოდა. სადგური „მირი“ ნაწილ-ნაწილ გაიყიდა: იაპონიამ ნაწილი 12 მილიონ დოლარად იყიდა, ავსტრიამ 7 მილიონ დოლარად და ა.შ. სერგეი კრიკალევის გარდა, ეკიპაჟის ყველა წევრი სახლში დაბრუნდა. მისი შეცვლა და დედამინაზე დაბრუნება მხოლოდ მას შემდეგ გახდა შესაძლებელი, რაც კოსმოსური სადგურის ერთ-ერთი ნაწილი 24 მილიონ დოლარად გერმანიამ იყიდა და იქ თავისი ბორტინჟინერი გააგზავნა.

სერგეი კრიკალევი დედამინაზე 1992 წლის 25 მარტს დაბრუნდა. დაშვების შემდეგ კაფსულიდან გამოვიდა მამაკაცი, რომელსაც სკაფანდრზე СССР ეწერა და ხელში საბჭოთა კავშირის დროშა ეჭირა. მოხსენებებში ეწერა, რომ კოსმონავტი ფერდაკარგული იყო და დაქანცული ჩანდა. მას კაფსულიდან გადმოსვლაში ოთხი ადამიანი ეხმარებოდა.

კრიკალევი უკანასკნელი კოსმონავტი იყო, რომელმაც კოსმოსში გაფრენის შემდეგ საჩუქრად ავტომობილი „ვოლგა“ მიიღო. ორი წლის შემდეგ მას „რუსეთის გმირის“ წოდება მიენიჭება. მოგვიანებით, ის გახდება პირველი რუსი კოსმონავტი, რომელიც NASA-ს რაკეტით გა-



ფრინდება. საერთო ჯამში, სერგეი კრიკალევი 6-ჯერ გაფრინდა კოსმოსში, სადაც 803 დღე-ღამე გაატარა.

დღეს სერგეი კრიკალევი 64 წლისაა. მუშაობდა რუსეთის კოსმოსური ინდუსტრიის სხვადასხვა ორგანიზაციებში. არის რუსეთის საავიაციო სპორტის ფედერაციის პრეზიდენტი, ფსიქოლოგიურ მეცნიერებათა კანდიდატი. 1997 წლის ივლისის ბოლოს მირის პროგრამის ერთ-ერთმა ლიდერმა სერგეი კრიკალევი გაამართა სენსაციური პრესკონფერენცია, სადაც ისაუბრა იდუმალი შემთხვევების სერიაზე.

კოსმოსური ინფაცია

რუსეთის მეცნიერებათა აკადემიის სამედიცინო და ბიოლოგიური პრობლემების ინსტიტუტში დაიწყო მიზნობრივი პროგრამა მიკროორგანიზმების ქცევის შესასწავლად კოსმოსურ პირობებში. მან მიიღო სახელი „ბიორისკი“. ექსპერიმენტების დროს მიკროსკოპული სოკოების სპორები გაიგზავნა კოსმოსში, როგორც ყველაზე მდგრადი მასალა უჰაერო გარემოში და გამოსხივების მიმართ. ისინი მოათავსეს ლითონის კონსტრუქციებზე, საიდანაც გაკეთდა კოსმოსური ხომალდის გარე გარსი. შემდეგ ნიმუშები ჩაქეტეს ჭურჭელში, რომელიც გამოყოფილი იყო ვაკუუმისგან გარსის ფილტრით. სივრცის პირობებში ამ ნიმუშებმა წინადასახე ვარაუდები გააბრუნა. როდესაც ისინი დააბრუნეს დედამინაზე და მოათავსეს საკვებ გარემოში, სპორებმა მაშინვე დაიწყეს ზრდა და გამრავლება. ამის პარალელურად დედამინაზე დაბრუნების შემდეგ, ექსპედიციის ასტრონავტებს უცნაური დაავადების სიმპტომები დაუფიქსირდათ. ისინი განსაკუთრებით იყო გამოხატული სერებროვში, რომელიც უჩიოდა მუცლის არეში ტკივილს, გულისრევას და მუდმივ სისუსტეს. კოსმონავტმა დახმარებისთვის ეპიდემიოლოგისა და მიკრობიოლოგის ინსტიტუტს მიმართა, მაგრამ ექიმებმა ზუსტი დიაგნოზის დასმა ვერ შეძლეს.

მეცნიერები ირწმუნებოდნენ, რომ ატმოსფეროში ფრენის დროს სადგურს „მკურნალობდნენ“. ასეთ მაღალ ტემ-

პერატურაზე ვერც ერთი მიკრობი ვერ გადარჩებოდა, მაგრამ მათ აღიარეს: ნულოვანი მიზიდულობით მუტირებული ფორმები ბოლომდე უცნობია. თუ კოსმოსური მიკროორგანიზმები გადარჩა დატბორილ სადგურზე, არსებობს თუ არა საფრთხე, რომ წყლის სიღრმიდან დედამინაზე მოვა უცნობი ინფექცია?

ორი წლის წინ ბევრმა მედიასაშუალებამ გამოაქვეყნა ინფორმაცია ISS-ის გარე სტრუქტურებში ზოგიერთი მიკროორგანიზმების კვალის სენსაციური აღმოჩენის შესახებ. უფრო მჭიდრო შემოწმების შედეგად აღმოჩნდა, რომ ეს ორგანიზმები პლანქტონია, რომლებიც რაღაც უცნობი საშუალებით მოხვდნენ სადგურის გარსაცმეზე. ასტრობიოლოგებმა, რომლებიც კოსმოსში ცხოვრებას იკვლევდნენ, წამოაყენეს თეორია, რომლის თანახმად, პლანქტონები მიჰყავდათ კოსმოსურ ხომალდზე. მრავალი ჰიპოთეზის თანახმად, რომელიც მრავალი წლის წინ გამოხატა ბრიტანული სამეცნიერო ფანტასტიკის პატრიარქმა ბრაიან ალდისმა რომანში „დედამინის გრძელი ბინდი“, მიკროორგანიზმები მუდმივად აღიან ათი კილომეტრით ზემოთ და ათასობით კილომეტრს გადაინ. ამის მიუხედავად, „მირის“ სადგურთან დაკავშირებული პლანქტონის ფორმის საიდუმლოებები არასოდეს განმარტებულა. „მირის“ სადგურის უცნაურ განადგურებას თურმე ახსნა აქვს. კვალი სასწრაფოდ უნდა დაფარულიყო და საზოგადოებრივი აზრის მოსამზადებლად გამოიყენებოდა ლეგენდა. საერთოდ, როგორც პოპულარულ სერიალში ამბობენ, სიმართლე სადღაც ახლოსაა. ჩვენმა ასტრონავტიკის ისტორიკოსმა ქარიშხ პაზნერმა ყველაზე გაყიდვად წიგნში „საიდუმლო რბოლა მთვარისკენ“ გააყლერა, რომ მისი აზრით, სადგურის ნაჩქარევი განადგურების მიზეზები ის იყო, რომ სადგურზე დაგროვდა მრავალი უნიკალური მასალა. კვალი სასწრაფოდ უნდა დაფარულიყო და საზოგადოებრივი აზრის მოსამზადებლად გამოიყენებოდა ის ლეგენდა, რომელიც ალბათ საჭიროდ მიიჩნიეს.

მოამზადა ხათუნა პანაშვილი



მეუღლე ნათელა ჯანაშვილი; შვილები: ალიკა და მამუკა ჯანაშვილები, დისშვილი ნანა ჯანაშვილი ოჯახით, ცოლისძმა სოსო, ცოლისდა ნიაზი ჯანაშვილები, ბიცოლა ნაზო იაკობიშვილი, ბიძაშვილები იუნყებთან
ჯამალ ჯანაშვილი
 გარდაცვალებას. დაიკრძა 30 ოქტომბერს, 13.00 საათზე, დედოფლისწყაროში.

ქ. დედოფლისწყაროს საშუალო სკოლის 1960 წლის კურსდამთავრებულები: თამაზ ჯანაშვილი, ფიქრია ალიკოშვილი, ნანა შანშიაშვილი, იგული ნასრაშვილი, ლია ზურაბიშვილი, ნანა გონაშვილი იუნყებთან თანაკლასელების
ჯამალ ჯანაშვილი
 გარდაცვალებას და სამძიმარს უცხადებენ გარდაცვლილის ოჯახს.

გაზეთ „შირაქის“ რედაქციის თანამშრომლები თანაგრძნობას უცხადებენ ნიაზი ჯანაშვილის სიძის
ჯამალ ჯანაშვილი
 გარდაცვალების გამო.

გაზეთ შირაქის რედაქცია და ყოფილი სტამბის თანამშრომლები იუნყებთან სტამბის თანამშრომლის
შურა პანაშვილი
 გარდაცვალებას და თანაგრძნობას უცხადებთ მის ქალიშვილს შორენა ნატროშვილს.

შვილი შორენა ნატროშვილი, ძმა უშანგი, და ნორა; ძმისშვილები: ემზარი, ლალი, დისშვილები ანგელინა ლორაშვილი, დისშვილის ცოლი თამარ პოპიაშვილი, და ახლობლები ოჯახებით იუნყებთან
შურა პანაშვილი
 გარდაცვალებას; დაიკრძალა 24 ოქტომბერს, ზემო მაჩხაანში.

ნაზი მოსაშვილი ოჯახით თანაგრძნობას უცხადებს შორენა ნატროშვილსა და ანგელინა ლორაშვილს დედისა და დედის
შურა პანაშვილი
 გარდაცვალების გამო

ნაირა გორაშვილი და ნია მელაშვილი თანაგრძნობას უცხადებენ ირინა მერაბიშვილს მამის
მირის პარაბიშვილი
 გარდაცვალების გამო.

ლამარა ჭუჭულაშვილი ოჯახით თანაგრძნობას უცხადებს ირინა და დოდო მერაბიშვილს მამის და მეუღლის
მირის მერაბიშვილი
 გარდაცვალების გამო.

რატომ არ იცრება ხალხი?...

კორონავირუსის ეპიდემიის შესაჩერებლად აუცილებელია, რომ მოსახლეობის ნახევარზე მეტი აიცრას, თუმცა, NDI-ის გამოკითხვა აჩვენებს, რომ აცრაზე ამდენი ადამიანი თანახმა არაა.

რა მიზეზებით იკავებენ თავს საქართველოში აცრისგან და შეიძლება თუ არა მოსახლეობის სკეპტიკური განწყობის შეცვლა?

„აცრა და რისკვაქტორები“, „არა სავალდებულო აცრებს“, „აცრებით დაზარალებულთა ჯგუფი“ - ასეთ ფიქსურ-ქვეყნულ და დახურულ ჯგუფებს, სადაც ძირითადად აცრების „მავნებლობაზე“ საუბარი, ათასობით გამოქვეყნებული გვერდებზე თავმოყრილია თვალსაზრისები ვაქცინაციის მიმართ, როგორც ჯანმრთელობისთვის საზიანო პრაქტიკაზე. საპირისპირო კამპანია კი ნაკლებად მოჩანს სოციალურ ქსელებსა თუ სხვა მედიასაშუალებების მხრიდან. არადა, დრო არ ითმენს. ყოველდღიურად საგრძნობლად იზრდება ინფიცირებულთა რიცხვი, ამის პარალელურად კი ქვედა მრუდისკენ მიემართება აცრილობა რაოდენობა, რომელიც, თუ ავგისტრომი დღიურად 25 ათასსაც აღწევდა, ახლა ათას კაცზე ჩამოვიდა მთელი ქვეყნის მასშტაბით. ყველაფერი ეს კი ერთად აღებული, იწვევს მალალ სიკვდილიანობას, ანგრევს ქვეყნის ეკონომიკას და მომავალი თაობების უზერსპექტივო მომავალს. სამინდად დამორგუნველია, ჩემთვის, როგორც ერთი რიგითი მშობლისთვის, იმის ყურება, თუ როგორ ნადგურდება და უკან იწვევს დისტანციური სწავლის შედეგად გამოწვეული ჩვენი შვილების სწავლა-აზრდის პროცესი, რის მომცემია იგი საბოლოო ჯამში და რას ვთავაზობთ ჩვენს ბავშვებს საკლასო ოთახების საგაკეთილო პროცესის საპირსონდო, მაშინ, როდესაც უკვე გვაქვს საშუალება სრული და კომფორტული ვაქცინაციის პროცესისა ქვეყანაში, გვაქვს საშუალება, საგრძნობლად შევამციროთ ინფიცირების პროცენტული მაჩვენებელი და ჩვეულ რიტმში გავაგრძელოთ ცხოვრება.

ბა. ჩვენ ამ საკითხზე აზრი ჩვენი გაზეთის ერთგულ რესპონდენტებსაც ვკითხეთ:

ლანუა იმრაშვილი, ექიმი: „იტალიაში მედ.პერსონალს მესამე დოზაც გაუკეთდა, ე.წ. ბუსტერი, რომელიც მე ჯერ არ მეკუთვინს. აქ მოსახლეობის დიდი ნაწილი აცრილია. სამსახურები სთხოვენ ან აცრის ბარათს, ან ყოველ 48 საათში გაკეთებული, უარყოფითი ტესტის პასუხს, (რაც ფასიანია და თვეში 200 დან 250 ევრომდე ჯდება).. დახურულ ბარებში, რესტორნებში ითხოვენ იგივეს.. ასევე სახელმწიფო სტრუქტურებშიც. შემოსავლების სამსახურში მივედი, დაზღვევის გასაკეთებელი ცნობა მინდოდა და იგივე მოითხოვეს.. მოკლედ, არაა აცრა სავალდებულო, მაგრამ გზულდავენ ყველგან და იძულებული ხარ, აიცრა. კი არის გამოსვლები, მიტინგები, მაგრამ ახლა აზრი არ აქვს ამას, რადგანაც მოსახლეობის დიდი ნაწილი აცრილია. მათი კითხვები ასეთია: ა). როგორ ვენდობ ვაქცინას, რომელიც ახალი შექმნილია და ფაქტიურად გამოცდას ატარებენ ადამიანებზე... (კომპეტენტურ პირებს ამაზე შეუძლიათ გაცენ, დელიკატური და დამაჯერებელი პასუხი, ადამიანებს). მაგრამ არა! ბ). თუ ეს ვაქცინაა, რატომ არ გვიცავს დაავადებისაგან-ო? (არც ამაზე სკემენ ამომხურავ პასუხს). გ). ვინ მოგვცემს გარანტიას ვაქცინაციის შემდეგ ხანმოკლე ან ხანგრძლივი დროის შემდგომი გართულებების თაობაზე-ო. დ). ჩვენი თავი ჩვენ გვეკუთვინს და დაძალებით არ ავიცრით-ო. (აქაც შესაძლო იყო, თავიდანვე ჩაერთოთ, იმუნოლოგები და ფსიქოლოგები, რომ მოსახლეობა, ისედაც თავგაბა აბნეული იყო, პანდემიისა და ლოკდაუნის გამო). იგივეს ვხედავ აქედან, რომ ეს პროცესები მიმდინარეობს დაახლოებით საქართველოშიც, ოდონდ ჯერ არ არის გამეცაცრებული ბოლომდე, სავალდებულო ტესტირების სისტემა და კოვიდ ბარათის წარდგენა, რასაც ჩვენთან უკვე ყველა დაწესებულებაში შესვლისას ითხოვენ. საბოლოო ჯამში, მსოფლიოს ერთი პრობლემა უდგას დღეს



და ამისთვის, ჩემი აზრით, ნდობის მეტი მანდატია საჭირო, მეტი კამპანია, მეტი განათლება...

სალომე ნატროშვილი, ადამიანის უფლებათა დაცვის საკითხთა მკვლევარ-ანალიტიკოსი: „ზოგადად პანდემია თავისი დამარღვეველი შედეგებით ომის ტოლფასად მიიჩნევა და ხშირად პარალელი სწორედ ომთან კეთდება ხოლმე. ის გვართმევს ადამიანის სიცოცხლებს. დღეს სამედიცინო სექტორში სწორედ რომ ბრძოლა მიმდინარეობს ადამიანების სიცოცხლისგან გადასარჩენად. სახელმწიფო ვალდებულია, დაცვას თავისი მოქალაქეები. პასუხისმგებლობა კი თანაბრად რომ ნაწილდება დღეს, ახლა ეს პრობლემა არ გვექნებოდა. ის უწყებები და მათი მენეჯერები, ვისი ვალდებულებაა საზოგადოების სწორი ინფორმირება, ძალიან მდორედ და არათანამდევრულად მოქმედებდნენ და ასეც აგრძელებენ აქამდე, არ მიაკვთ რა ყველა შესაძლო რესურსით (მედია, საგანმანათლებლო და პიარკამპანია) ფართო

მასებამდე სიტუაციის რეალური სურათი და ინფორმაცია აცრების, როგორც პანდემიის დასრულების ერთადერთ გამოსავალზე- მინიმალური დანაკარგით, მის ეფექტურობაზე. არ ამსხვრევენ მითებს ამ იარაღიდან მომდინარე მინიმალურ ზიანზე აცრილის მიმართ, რაოდენ განსუზომლად მომგებიანია შედეგი, რადგან აცრის შემთხვევაში საქმე ეხება გადარჩენილ სიცოცხლეს, მისგან თავის შეკავება კი კიდევ ერთ სიკვდილს, რომელიც შესაძლოა თავიდან ყოფილიყო აცილებული. სწორედ რომ, მსგავსად ომისა, სადაც სხვადასხვა საბრძოლო საშუალება არსებობს და მათი გამოყენებლობა დანაშაულის ტოლფასია, ახლა აცრა ერთადერთი ეფექტური იარაღი, რომელსაც შეუძლია სიცოცხლების გადარჩენა, მაგრამ რეალურად რა გვაქვს? ეს იარაღი აწყვია და ვადა გასდის, ჩვენი თანამოქალაქეები კი იხოცებიან.

მომზადდა ილზა ხარაშვილი

აფხაზური ენის დღე - 27 ოქტომბერი!

საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი ლარიაშვილმა აფხაზური ენის დღე მიულოცა „სრულიად საქართველოს, განსაკუთრებით, აფხაზური საზოგადოების წარმომადგენლებს, ვისთვისაც აფხაზური ენა მშობლიურია“. ირაკლი ლარიაშვილის განცხადებით, აფხაზური ენა, კულტურა და ტრადიციები საერთო, მრავალფეროვანი კულტურის შემადგენელი ნაწილია და სიმდიდრეა, ქართულთან ერთად, აფხაზური ენა საქართველოს კონსტიტუციითაა დაცული და სახელმწიფოს მისი შენარჩუნების და განვითარების განსაკუთრებული ვალდებულება აქვს. საქართველოს პრემიერ-მინისტრის თანახმად, აფხაზეთის რეგიონის ოკუპაციისა და მიმდინარე რუსიფიკაციის უკანონო პოლიტიკის პირობებში აფხაზური ენა გაქრობის სერიოზული საფრთხის წინაშე დგას: „საქართველოს მთავრობა მნიშვნელოვან ნაბიჯებს დგამს მისი გადარჩენისა და დაცვის, განვითარების ხელშეწყობისა და პოპულარიზაციის მიმართულებით. აფხაზური კულტურული იდენტობის, თვითმყოფადობის შენარჩუნებისა და ენის განვითარებისთვის მნიშვნელოვანია რომ ჩვენი ძალისხმევა იყოს ერთიანი და მეტი ახალგაზრდა დევიანტერესით ამ უნიკალური ენის შესწავლით. ჩვენ ერთად უნდა შევქმნათ მშვიდობიანი მომავალი გამთლიანებულ ევროპულ სახელმწიფოში. **Euыxaxычap aпcya быxышa** - ერთად დავიცვათ აფხაზური ენა“.

ისტორიული რაპორტი

ჯერ კიდევ საუკუნის წინ, უნივერსიტეტის დამფუძნებლებმა დაიწყეს აფხაზური ენის განვითარებასა და მეცნიერულად შესწავლაზე ზრუნვა. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში 1918 წელს

გამართულ პროფესორთა საბჭოს სხდომაზე ივანე ჯავახიშვილი კავკასიური ენების შესწავლის სამეცნიერო მნიშვნელობაზე საუბრობდა. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დამფუძნებელი ჯერ კიდევ მაშინ ამბობდა, რომ კავკასიური ენების, მათ შორის, აფხაზური ენის შესწავლას, გარდა დიდი სამეცნიერო მნიშვნელობისა, დიდი პოლიტიკური მნიშვნელობა აქვს ჩვენი ქვეყნისთვის. 1918 წელს, პროფესორთა საბჭოს გადაწყვეტილებით, აფხაზური ენის სწავლებისთვის მოიწვიეს პეტრე ჭარია, 1925 წლიდან კი ამ მისიას აგრძელებდნენ დიდი მეცნიერები: დიმიტრი გულენა და სიმონ ჯახაშია.

აფხაზური ენა - იბერიულ-კავკასიურ ენათა ოჯახის აფხაზურ-ადიღური ჯგუფის აფხაზურ-აბაზური ქვეჯგუფის ენაა. აფხაზურ ენაზე ლაპარაკობენ საქართველოსა (აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკა) და თურქეთში. საქართველოში ამ ენაზე მოლაპარაკეთა რიცხვი შეადგენს დაახლოებით 101.000 კაცს. თურქეთში აფხაზურ ენაზე მოსაუბრეთა ზუსტი რიცხვის დადგენა თურქეთის რესპუბლიკაში არსებული არასაკმარისი დოკუმენტაციისა და ნაკლებად სანდო სახალხო აღწერის გამო, ძნელია. აფხაზურენოვანი მოსახლეობის შესახებ არსებული ოფიციალური და არაოფიციალური რიცხვობრივი მონაცემები მეტად საეჭვოდ განსხვავდება ერთმანეთისაგან. კერძოდ, ეს რიცხვი მერყეობს 4000-დან 39 000 კაცამდე. აფხაზური ენის კუნძულად შეიძლება ჩაითვალოს საქართველოს ტერიტორიაზევე აფხაზეთის ავტონომიური რესპუბლიკის გადმოღმა აჭარის ერთ-ერთ მუნიციპალიტეტსა და ასევე სირიაში არსებული რამდენიმე აფხაზურენოვანი დასახლებული პუნქტი.

ეთონიმი „აფხაზი“ ეტიმოლოგიური თვალსაზრისით ქართული წარმოშობის სიტყვა უნდა იყოს და სხვა ხალხთა ენებშიც ქართულიდან უნდა გადასულიყო (მაგ., ოსურად **Абхазы**, ბერძნულად **Απхаζία**, რუსულად **Абхазия**, ინგლისურად **Abkhazia**, გერმანულად **Abchasien**, თურქულად **Abhazya**, არაბულად **أبخازيا**, სპარსულად **آبخاز**). რაც შეეხება სპარსულ წყაროებს, აღსანიშნავია ერთი დეტალი: X საუკუნის საქართველოში უმოგზაურია ცნობილი სპარს პოეტს აბუ მანსურ მუჰამად იბნ აჰმად დაყიყის, რომელიც საქართველოს აფხაზეთად მოიხსენიებს. დღევანდელი ცნობით აფხაზურ ენას აქვს ხუთი დიალექტი. ესენია: ბზიფური, აბჟურური, ნებელდური, სეძური და ახჩიფსური. აქედან ორი (ბზიფური და აბჟურური) დიალექტი გვხვდება დღევანდელი აფხაზეთის ტერიტორიაზე, ხოლო დანარჩენი სამი კი გვხვდება, მხოლოდ თურქეთში გადასახლებულ მუჰაჯირებს შორის.

პირველი აფხაზური ანბანი 1862 წელს სლავურ-კირილური დამწერლობის საფუძველზე შეიმუშავა ბარონმა პეტერ ფონ უსლარმა, რომელიც 37 ასოსაგან შედგებოდა, მაგრამ 1905 წლიდან გრაფიკული ნიშნების რაოდენობა 55 ასომდე გაზარდეს. ცოტა უფრო მოგვიანებით ნიკო მარი შეეცადა კიდევ უფრო სრულყოფილ და მწერლობა, მაგრამ მან ლათინურ ანბანზე დაყრდნობით შექმნა კიდევ ერთი, ახალი ნაირსახეობა, რომელიც 75 ასო-ნიშანს მოიცავდა. ლათინურ ანბანს აფხაზები 1926-დან 1928-წლამდე იყენებდნენ. 1937 წელს ქართული ანბანის საფუძველზე შემოიღეს აფხაზური დამწერლობა, მაგრამ ქართველებისაგან დისტანცირების სურვილის გამო აფხა-

ზები 1954 წელს ისევ კირილიცას დაუბრუნდნენ. ქართული ანბანის შემოღების ეს ფაქტი ხშირად გამხდარა აფხაზთა მიერ ქართველთა მიმართ საყვედურის მიზეზი, კერძოდ ბევრი აფხაზი ამ ისტორიულ ფაქტში გაქართველების მცდელობას ხედავს. თუმცა რამდენად უწყობს მათ ხელს საკუთარი ეროვნული სახის შენარჩუნებაში კირილური ანბანის (ე.წ. გრაჟდანკას) გამოყენება, უცნობია. საბოლოო ჯამში ენათმეცნიერები, რომლებიც სხვადასხვა დროს აფხაზური ანბანის შექმნაზე ზრუნავდნენ, იყვნენ პეტერ ფონ უსლარი, დიმიტრი გულენა, კონსტანტინე მაჭავარიანი, ალექსეი ჭოჭუა და ნიკო მარი.

აფხაზური ენის შესახებ არსებული პირველი ცნობები, რომლებიც დღემდე შემოინახა XVII საუკუნის ცნობით თურქ მოგზაურს ევლია ჩელეების (Evliya Celebi) ეკუთვნის. ევლია ჩელეები თავის მოგზაურობას 1640 წელს შესდგომა და დაუსრულებია 1670 წელს. მას მოუვლია ყირიმი, რუმელია, ავსტრია, ალბანეთი, კრეტა, დალმაცია, თესალონიკი, აზერბაიჯანი, საქართველო და თავისი შთაბეჭდილებები ერთ ნიგნად შეუკრავს, ხოლო ნიგნისთვის კი „სეაჰათინამე“ (სამოგზაურო ნიგნი) უწოდებია. მოგზაურს გარდა ზოგადი ცნობებისა არაბული ასოებით ჩაუწერია ზოგი აფხაზური სიტყვა. აფხაზური ენა ახალგაზრდა სამწერლობა ენაა. 2007 წლიდან საქართველოში აფხაზური ენის დღე 27 ოქტომბერს აღინიშნება. 2011 წელს, იუნესკომ აფხაზური შეიტანა გაქრობის საფრთხის წინაშე მყოფი ენების ნუსხაში. ოკუპირებულ აფხაზეთში ძირითადად, რუსულად საუბრობენ.

მომზადდა შუშუნა ყანაშვილი

| | | | |
|--|--|---|---|
| ამინდი | | დ ე დ ო ფ ლ ი ს ც ყ ა რ ო | |
| ორშაბათი 01.11 დღე 15° | სამშაბათი 02.11 ღამე 4° | ოთხშაბათი 03.11 დღე 17° | სუთშაბათი 04.11 ღამე 7° |
| პარასკევი 05.11 დღე 10° | შაბათი 06.11 ღამე 5° | კვირა 07.11 დღე 11° | ღამე 3° |
| გამომცემელი შპს „შირაპი“ დირექტორი ინგა შიოლაშვილი რედაქტორი ნაირა გორაშვილი-პოპიაშვილი წერილში მოყვანილ ფაქტებსა და ციფრებს პასუხს ავებს ავტორი. | სარედაქციო კოლეგია: შუშუნა ყანაშვილი (ჟურნალისტი); ილზა ხარაშვილი (სტილისტ-მენეჯერი); ხათუნა ბენაშვილი (კორექტორი); ნათელა გოსტაშვილი (ბუღალტერი); ნინო ჯანაშვილი (ოფის-მენეჯერი); მზია ქანძაძე (საქმის მწარმოებელი); გაზეთი აიწყო და დაკაბადონდა „შირაპის“ კომპიუტერულ ბაზაზე. ყოველკვირეული გამოცემა იბეჭდება შ.პ.ს „ეკოლო პრესის“ სტამბაში. | რედაქციის მისამართი: ქალაქი დედოფლისწყარო, ფიროსმანის №18, ტელ. 0 356 22 22-85; 598 72-18-72 (დირექტორი) 591-97-73-26 (რედაქტორი) | რეგისტრირებულია დედოფლისწყაროს რაიონის სასამართლოს მიერ, №6014-468. |